

DANSKE
ADVOKATER

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17.
2100 København Ø

E-mail: reelleejere@erst.dk

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2019-007622

Den 18. januar 2019

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

Erhvervsstyrelsen har den 17. december 2018 sendt et udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv) i høring med anmodning om at modtage eventuelle bemærkninger.

Høringen, der har været behandlet i Danske Advokaters fagudvalg for selskabsret, giver Danske Advokater anledning til følgende bemærkninger:

1. Generelle bemærkninger

I forhold til de gældende regler om reelle ejere lægges der med udkastet bl.a. op til at indføre en række skærpede krav til virksomhedernes håndtering og overholdelse af forpligtelsen til at indhente og opbevare aktuelle og korrekte oplysninger om virksomhedernes ejerforhold, herunder om deres reelle ejere, samt til efterfølgende at kunne dokumentere, at virksomhederne har indhentet eller forsøgt at indhente sådanne oplysninger.

Med udkastet til lovforslag lægges der op til at indføre en udtrykkelig forpligtelse for alle ejere – danske såvel som udenlandske – til at forsyne den juridiske enhed, som de pågældende er ejere af, med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for identifikation (og dermed registrering) af de reelle ejere.

Som noget nyt lægges der endvidere op til, at virksomheder, som er underlagt kravet om at registrere deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, vil kunne blive tvangsopløst, hvis virksomhederne ikke har opbevaret dokumentation for de indhentede oplysninger om reelle ejere, eller hvis de har opbevaret mangelfuld

dokumentation. Herudover vil de ansvarlige personer i virksomhederne kunne ifalde bødestraf ved overtrædelse af forpligtelsen til at opbevare behørig dokumentation.

Udkastet til lovforslag indeholder imidlertid ingen bestemmelser om mulige konsekvenser for ejerne ved overtrædelse af deres oplysningsforpligtelse overfor de registreringspligtige virksomheder, og heller ingen omtale af, hvilke tiltag virksomhederne kan foretage sig for at kunne håndhæve deres ret til at modtage de fornødne oplysninger om ejerforholdet fra ejerne.

I lyset af de foreslåede skærpselser til kravene om virksomhedernes indhentelse af ejeroplysninger og opbevaring heraf, herunder muligheden for tvangsopløsning ved manglende overholdelse af disse krav, bør det efter Danske Advokaters opfattelse fremgå udtrykkeligt, hvilke konsekvenser det vil have for ejerne, herunder navnlig for udenlandske ejere, hvis disse ikke overholder forpligtelsen til at videregive de fornødne oplysninger om ejerforholdet, og hvilke tiltag virksomhederne kan (eller bør) foretage for at håndhæve deres ret til at modtage de fornødne oplysninger om ejerforholdet. Det bør endvidere overvejes at præcisere kravene til behørig dokumentation ved angivelse af konkrete eksempler på, hvilke former for dokumentation der kan anses for henholdsvis tilstrækkelig og for utilstrækkelig.

De nævnte forhold vil med fordel kunne indgå i en revideret udgave af Erhvervsstyrelsens vejledning om reelle ejere, hvor Erhvervsstyrelsens administrative praksis i tilknytning til de allerede gældende regler ligeledes kunne beskrives.

Danske Advokater forudsætter, at det fortsat alene er oplysninger om de reelle ejere, der skal registreres hos Erhvervsstyrelsen, og ikke herudover oplysninger om den fulde koncernstruktur, hvilket efter Danske Advokaters opfattelse vil være uforholdsmæssigt byrdefuldt for de enkelte selskaber.

2. Oplysningspligt for ejere om identifikation og ejerforhold

I udkastet til lovforslag lægges der op til, at der fremover skal gælde en udtrykkelig oplysningspligt for enhver ejer til at forsyne den juridiske enhed, som den pågældende er ejer af, med de oplysninger om ejerforholdet, herunder rettigheder, der er nødvendige for, at den juridiske enhed kan identificere de reelle ejere.

Oplysningspligten fremgår af følgende lovbestemmelser i udkastet til lovforslaget:

- § 1, nr. 3 (Selskabsloven, § 58 a, stk. 2)
- § 2, nr. 4 (Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 15 g, stk. 2)
- § 3, nr. 3 (Lov om erhvervsdrivende fonde, § 21 a, stk. 2)
- § 4, nr. 6 (SE-loven, § 17 a, stk. 2)
- § 5, nr. 7 (SCE-loven, § 14 a, stk. 2)
- § 6, nr. 3 (Lov om EU økonomiske firmagrupper, § 1 a, stk. 2)
- § 7, nr. 3 (Lov om finansiel virksomhed, § 23, stk. 4)
- § 7, nr. 5 (Lov om finansiel virksomhed, § 81 b, stk. 2)
- § 7, nr. 7 (Lov om finansiel virksomhed, § 85 b, stk. 2)
- § 7, nr. 9 (Lov om finansiel virksomhed, § 336 a, stk. 2)
- § 8, nr. 2 (Lov om firmapensionskasser, § 110, stk. 2)

- § 9, nr. 2 (Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 136 a, stk. 2)
- § 10, nr. 2 (Lov om investeringsforeninger m.v., § 14 a, stk. 2)
- § 12, nr. 2 (Lov om fonde og visse foreninger, § 4, stk. 2)

Det fremgår af lovbemærkningerne, at denne oplysningspligt skal gælde for "alle ejere uanset arten og omfanget af deres ejerskab".

Oplysningspligten vil således gælde for enhver direkte eller indirekte ejer, herunder både for juridiske enheder som selskaber, fonde og foreninger samt for fysiske personer, og uanset størrelsen af den enkeltes ejerandel. Oplysningspligten vil således ikke være begrænset til alene at skulle gælde for reelle ejere, som kun kan være fysiske personer med en bestemt minimumejersandel og/kontrol.

For klarhedens skyld foreslår Danske Advokater, at det præciseres i de relevante lovbestemmelser, at oplysningspligten gælder for alle - fysiske såvel som juridiske personer - der kontrollerer eller ejer virksomheden, uanset omfanget af den enkeltes ejerandel.

Da oplysningspligten også vil gælde for efterfølgende ændringer i oplysningerne om ejerforholdet, herunder i rettighederne, bør det overvejes at præcisere dette i de relevante lovbestemmelser oplistet ovenfor.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at oplysningspligten alene vil blive udløst på anmodning fra den relevante registreringspligtige virksomhed, og at der således ikke vil gælde en selvstændig underretningspligt for ejerne, som det er tilfældet med den eksisterende underretningspligt gældende for legale ejere. Danske Advokater foreslår derfor, at det præciseres i de enkelte lovbestemmelser, at oplysningspligten kun gælder efter anmodning.

Danske Advokater foreslår, at selskabsloves § 58 a, stk. 2 (samt med de fornødne tilpasninger de øvrige tilsvarende lovbestemmelser), affattes således:

"Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet, skal efter anmodning fra selskabet, forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, samt om efterfølgende ændringer deri. Denne oplysningsforpligtigelse gælder for enhver ejer, fysiske såvel som juridiske personer, og uanset omfanget af den enkeltes ejerandel."

3. Pligt til at opbevare dokumentation

Den nugældende forpligtelse for virksomheder til at opbevare oplysninger og dokumentation vedrørende de reelle ejere er gentaget i følgende lovbestemmelser i udkast til lovforslag:

- § 1, nr. 3 (Selskabsloven, § 58 a, stk. 5)
- § 2, nr. 4 (Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 15 g, stk. 5)
- § 3, nr. 3 (Lov om erhvervsdrivende fonde, § 21 a, stk. 5)

- § 4, nr. 6 (SE-loven, § 17 a, stk. 5)
- § 5, nr. 7 (SCE-loven, § 14 a, stk. 5)
- § 6, nr. 3 (Lov om EU økonomiske firmagrupper, § 1 a, stk. 5)
- § 7, nr. 3 (Lov om finansiel virksomhed, § 23, stk. 7)
- § 7, nr. 5 (Lov om finansiel virksomhed, § 81 b, stk. 5)
- § 7, nr. 7 (Lov om finansiel virksomhed, § 85 b, stk. 5)
- § 7, nr. 9 (Lov om finansiel virksomhed, § 336 a, stk. 5)
- § 8, nr. 2 (Lov om firmapensionskasser, § 110, stk. 5)
- § 9, nr. 2 (Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 136 a, stk. 5)
- § 10, nr. 2 (Lov om investeringsforeninger m.v., § 14 a, stk. 5)
- § 12, nr. 2 (Lov om fonde og visse foreninger, § 4, stk. 5)

I udkast til lovforslag lægges der op til, at virksomheder, som er underlagt kravet om at registrere deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, som noget nyt vil kunne blive tvangsopløst, hvis virksomhederne ikke har opbevaret dokumentation for de indhentede oplysninger om reelle ejere, eller hvis virksomhederne har opbevaret mangelfuld dokumentation. Herudover vil de ansvarlige personer i sådanne virksomheder kunne ifalde bødestraf ved overtrædelse af forpligtelsen til at opbevare behørig dokumentation.

Udkastet til lovbemærkninger indeholder enkelte eksempler på anerkendte dokumentationsformer.

Da manglende eller en mangelfuld opbevaring af behørig dokumentation fremover vil kunne få alvorlige konsekvenser for den enkelte virksomhed, bør det efter Danske Advokaters opfattelse overvejes at præcisere yderligere, hvilke former for dokumentation, der anses for tilstrækkelig. Som nævnt ovenfor under de generelle bemærkninger, bør det under alle omstændigheder overvejes at angive konkrete eksempler på, hvilke former for dokumentation, der kan anses for henholdsvis tilstrækkelig og utilstrækkelig i en revideret udgave af Erhvervsstyrelsens vejledning om reelle ejere.

4. Undtagelse for børsnoterede virksomheder

Det fremgår af udkastet til lovbemærkninger, at det ikke kun er virksomheder med noterede aktier, men også virksomheder med noterede obligationer, som er undtaget fra registreringspligten i forhold til reelle ejere. Dette flugter med de gældende børsretlige regler, hvorefter selskaber med noterede obligationer - ligesom selskaber med noterede aktier - er underlagt børsretlige oplysningsforpligtigelser. Ordet "ejerandele" i følgende nedenstående lovbestemmelser i udkastet til lovforslaget bør derfor suppleres med ordene "eller obligationer":

- § 1, nr. 3 (Selskabsloven, § 58 a, stk. 8)
- § 2, nr. 4 (Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 15 g, stk. 8)
- § 4, nr. 6 (SE-loven, § 17 a, stk. 8)
- § 5, nr. 7 (SCE-loven, § 14 a, stk. 8)
- § 9, nr. 2 (Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 136 a, stk. 8)

- § 10, nr. 2 (Lov om investeringsforeninger m.v., § 14 a, stk. 8)

5. Lov om fonde og visse foreninger (§ 12, nr. 2)

Den foreslåede bestemmelse i udkastets § 4, stk. 5, om pligt til at opbevare dokumentation er formuleret således:

"Fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget".

Det bør efter Danske Advokaters opfattelse overvejes at erstatte "oplysninger" med "dokumentation" begge steder i teksten for at ensrette ordlyden til de tilsvarende bestemmelser i de øvrige love, som er omfattet af lovforslaget.

6. Tekniske bemærkninger

Danske Advokater går ud fra, Erhvervsstyrelsen, inden et lovslag fremsættes, sikrer, at forslaget indeholder alle nødvendige konsekvensændringer, hvilket ikke ses at være tilfældet i den udsendte høringsversion.

Danske Advokater skal endvidere bemærke, at udkastet indeholder en del sproglige fejl, herunder i form af slå- og stavfejl, og at der med fordel kan foretages en grundig korrekturlæsning inden fremsættelsen, herunder i de foreslåede bestemmelser.

Herudover mangler der i § 9, nr. 2 (udkast til § 136 a, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.), at blive indsat "AIF" inden "SIKAV" i andet og tredje punktum.

I de specielle bemærkninger til udkastets § 3, nr. 3 (side 102, næstsidste afsnit), skal henvisningen til "lov om fonde og visse foreningers § 5" ændres til "lov om erhvervsdrivende fondes § 21b", da lovbemærkningerne vedrører erhvervsdrivende fonde, og samme sted (side 103) skal ordene "selskaber", "selskabsregistreres" og "kapitalselskaber" ændres til henholdsvis "fonde", "registreres" og "fonde", da lovbemærkningerne vedrører fonde.

Med venlig hilsen

Jeanie Sølager Bigler
Retschef
jsb@danskeadvokater.dk

Erhvervsstyrelsen
Att.: reellejere@erst.dk
Dahlerups Pakhus
Langelinie alle 17
2100 København Ø

18. januar 2019

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven m.fl. (gennemførelse af 5.hvidvaskdirektiv)

Underhenvisning til ovenstående høring skal Dansk Erhverv hermed fremkomme med følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv støtter op om formålet med lovforslaget, og at reguleringen løbende tilpasses i overensstemmelse med udviklingen inden for hvidvask og terrorfinansiering og skatteunddragelse. Det er indlysende, at gennemsigtighed og kontrol udgør væsentlige elementer i kampen mod hvidvask m.v. Direktivet fastsætter blandt andet derfor en pligt for ejer(e) til at forsyne den virksomhed, fond eller forening, som den pågældende er ejer af, med oplysninger om sit ejerskab. Herudover skal der fastsættes mekanismer, der bevirker, at disse oplysninger er passende, nøjagtige og aktuelle.

Vi kan på den baggrund støtte, at Erhvervsministeriet udnytter muligheden for, at præcisere direktivteksten som sket, så virksomhederne får den bedst mulige adgang til relevant oplysninger om deres ejere. Dette medfører også efter vores opfattelse, at virksomhederne mere kvalificeret vil kunne tage stilling til, hvem der er den pågældende virksomheds reelle ejer(e).

De administrative byrder, der følger af disse mekanismer, bør selvsagt minimeres mest muligt, men Dansk Erhverv kan støtte det foreliggende forslag om en årlig kontrol af de afgivne oplysninger.

Eftersom Dansk Erhverv primært repræsenterer kapitalselskaber vil nedenstående bemærkninger alene adressere den del af lovforslaget, der vedrører selskabsloven.

Specifikke bemærkninger

Oplysningspligten i medfør af § SEL 58 a

Så vidt Dansk Erhverv har forstået bemærkningerne til lovforslaget, skal alle, der ejer en andel i en virksomhed, forsyne selskabet med de oplysninger der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere. § 58 a stk. 2 bør derfor formuleres således:

" Enhver, der direkte eller indirekte ejer ejerandele i selskabet, skal forsyne selskabet med de oplysninger...."

Endvidere fremgår det af lovbemærkningerne side 32, at pligten alene skal være "en pligt til at give de relevante oplysninger om ejerskabet, når virksomheden, fonden eller foreningen indhenter oplysninger om dets reelle ejere. Der er derimod ikke tale om, at ejerne pålægges en underretningspligt, som den, der gælder for legale ejere af kapitalsekskaber, der skal underrette selskabet om betydelige kapitalposter."

Ordlyden i den foreslåede § 58 a, stk. 2, kan misforstås som en aktiv underretningspligt. Det, der fremgår af lovbemærkningerne, bør derfor mere tydeligt fremgå af selve lovteksten

Tvangsopløsning ved manglende oplysning om legale eller reelle ejere

Dansk Erhverv gør opmærksom på, at tvangsopløsning er et meget voldsomt skridt. Ikke mindst i de tilfælde, hvor det eneste problem er, at selskabet ikke har opbevaret fornøden dokumentation vedrørende reelle ejere. Til dette tema anfører lovbemærkningerne side 74 følgende:

"Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer".

Det kan stille ledelsen i en meget vanskelig situation, da manglende informationer om den reelle ejer vil kunne medføre tvangsopløsning af selskabet. Vi anbefaler, at man i lovbemærkningerne anfører, hvilke alternative identifikationsmuligheder der forventes anvendt.

Vi er i øvrigt bekendt med, at nogle virksomheder er blevet sendt til opløsning, fordi de ikke havde været opmærksom på en skrivelse fra Erhvervsstyrelsen i e-Boks. Disse virksomheder ser derfor heller ikke den deri givne frist for en berigtigelse af forholdet. Naturligvis er det virksomhedens pligt at holde sig orienteret om, hvad der kommer via e-Boks, men Dansk Erhverv finder, at det er meget vigtigt, at det sikres, at der som minimum rykkes en gang og helst to gange for et svar – enten ved et yderligere brev med en sigende overskrift i e-mailen eller ved et telefonopkald. Da en genoptagelse af selskabet er en meget, meget tung proces, henstiller vi til, at Erhvervsstyrelsen gør brug af tvangsbøder i stedet for tvangsopløsning.

Adressen på reelle ejere kan holdes skjult

Selskabslovens § 18 og lov om Det Centrale Virksomhedsregister § 18 indeholder regler om, at adressen på blandt andre reelle ejere kan holdes skjult for offentligheden. Adressebeskyttelsen er omtalt i lovbemærkningerne side 66. Så vidt vi kan se, skal der ikke opfyldes særlige betingelser for at opnå adressebeskyttelsen. Spørgsmålet er, om dette er hensigtsmæssigt. Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at der bør være fuld åbenhed om ejer- og ledelsesforhold i selskaber med begrænset hæftelse, og især for udenlandske personer uden et CPR-nummer er det umiddelbart vanskeligt at se, hvilket legitimt formål adressebeskyttelsen skal varetage.

I lyset af det store fokus, der er på at forhindre hvidvask og anden virksomhedskriminalitet, er det påfaldende, at personer med tilknytning til virksomheder uden videre kan opnå adressebeskyttelse. Det gælder, uanset om personen har et CPR-nummer eller ej. Vi opfordrer derfor erhvervsministeren til at genoverveje reglerne om adressebeskyttelse af reelle ejere.

Med venlig hilsen

Sven Petersen
Erhvervsjuridisk fagchef

18. januar 2019

LAIH

Erhvervsstyrelsen
Att: Anja Lamp Vrang og Annette Norup
Thomsen

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendt pr. mail til reelleejere@erst.dk

Høringssvar til lovforslag om ændring af selskabsloven og diverse andre love (Ændring af regler om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

Generelle bemærkninger

DI støtter bekæmpelse af hvidvask, skatteunddragelse og andre ulovlige aktiviteter. Samtidig støtter DI, at bekæmpelse af brodne kar ikke skal gøre det unødvendigt byrdefuldt at etablere eller drive virksomhed i Danmark, ligesom der bør gælde rimelige retssikkerhedsmæssige garantier for borgere og virksomheder her i landet.

DI kan generelt støtte udkastet, men på nogle punkter er forslaget uklart eller giver ikke tilstrækkelige retssikkerhedsmæssige garantier for virksomhederne.

DI opfordrer især til, at de foreslåede regler om mulighed for tvangsopløsning af virksomheder, når registreringer er mangelfulde eller utilstrækkelige, efterses med retssikkerhedsmæssige briller, og at de foreslåede regler for erhvervsdrivende fonde tilpasses de særlige ejerforhold, der gælder for fonde.

DI's konkrete bemærkninger til de foreslåede ændringer i selskabsloven gælder generelt også de øvrige love omfattet af lovforslaget. DI har derudover lavet særlige bemærkninger til nogle af de foreslåede ændringer til lov om erhvervsdrivende fonde, idet reelle ejere i fonde skiller sig væsentligt ud fra reelle ejere i andre typer virksomheder.

Konkrete bemærkninger

Ændringer i selskabsloven

§ 58 a, stk. 2 – ejeres meddelelsespligt

"St. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet, skal forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder."

H. C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Danmark

(+45) 3377 3377
di@di.dk
di.dk

CVR: 16 07 75 93

DI støtter forslaget, som bør gøre det langt nemmere for selskaberne at identificere de reelle ejere i en række af de situationer, hvor det i dag er svært eller umuligt, jf. vores bemærkninger til § 58 a, stk. 3, nedenfor.

§ 58 a, stk. 2, lyder dog som om, at ejerne har en pligt til at give oplysningerne uopfordret. Det fremgår af lovbemærkningerne, at dette ikke er tilfældet. Af hensyn til retlig klarhed, bør lovtæksten tydeliggøre, at meddelelsespligten er en pligt til *efter anmodning* fra selskabet at give de pågældende oplysninger. Sammen med selskabets undersøgelsespligt bør en sådan ejer pligt være tilstrækkelig til at varetage det bagvedliggende hensyn.

§ 58 a, stk. 3 – omfanget af selskabets undersøgelsespligt ift at identificere de reelle ejere
"Stk. 3. De registrerede medlemmer af selskabets direktion, jf. § 10, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere."

DI er imod den foreslåede skærpede formulering af virksomhedernes undersøgelsespligt. Skærpelsen ville være en overimplementering, der er uproportional, og som ikke hænger sammen med lovforslagets øvrige ændringer, jf. ndf.

Det fremgår af den nuværende vejledning om registrering af reelle ejere, at "*virksomheden skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere*".

I de fleste selskaber er det let at identificere sine reelle ejere, da ejerforholdene ofte er meget simple med kun få ejere, som selskabets ledelse har et indgående kendskab til. Det efterlader dog stadig mange selskaber, hvor ejerstrukturen er knap så simpel, f.eks. hvor der er udenlandske selskaber blandt ejerne, eller hvor de reelle ejerforhold kun fremgår af ejeraftaler, pantsætningsaftaler, nominee-ordninger eller lignende, som selskabets ledelse ikke nødvendigvis har adgang til informationer om. I sådanne tilfælde kan det være svært eller umuligt for selskabets ledelse at fastslå, om selskabet har reelle ejere, og hvem de er, hvis ejerne ikke medvirker til at give selskabets ledelse de nødvendige oplysninger.

Det er derfor fint, at vejledningen tydeliggør, at der i de nuværende regler gælder et proportionalitetsprincip, som gør, at selskabernes ledelse er forpligtet til at gå langt, men ikke er forpligtet til at tage urimelige skridt i forsøget på identificere sine reelle ejere. Det er dog i dag uklart, præcist hvor langt virksomhederne er forpligtede til at gå, når ejerne ikke medvirker med de nødvendige oplysninger. Af vejledningen fremgår f.eks., at virksomhederne må overveje, om den har behov for at anmode udenlandske rådgivere om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere. Den slags detektivarbejde kan være meget omkostningsfuldt, og der bør derfor være mere klarhed om, hvornår den slags foranstaltninger er påkrævede og proportionale.

Med den foreslåede ændring af § 58 a, stk. 2, indføres en pligt for selskabets ejere til på selskabets anmodning at meddele alle relevante oplysninger, der kan hjælpe selskabet med at identificere dets reelle ejere. Denne nye pligt forventes at føre til, at det bliver væsentligt nemmere for selskaberne at få identificeret deres reelle ejere i de tilfælde, hvor

selskabet i dag er afhængig af oplysninger fra ejerne. Den nye pligt for ejerne til at give selskabet de pågældende oplysninger bør modsvares af en formodningsregel om, at selskabet kan stole på de afgivne oplysninger, medmindre der konkret er anledning til mistanke om noget andet. Andet ville ikke give mening.

Skærpelsen af ejernes oplysningspligt bør derfor i praksis i de pågældende tilfælde føre til en vis lempelse af virksomhedernes undersøgelsespligt. Dette ville samtidig føre til en tiltrængt øget retlig klarhed om undersøgelsespligtens omfang i disse tilfælde.

Det hænger derfor ikke sammen, at der i det foreslåede § 58 a, stk. 3, i stedet for en naturlig lempelse af virksomhedernes undersøgelsespligt er foreslået en skærpelse (jf. formuleringen: "udtømt alle muligheder for identifikation").

Flere steder i lovbemærkninger (også til andre bestemmelser) står tilsvarende, at "alle muligheder" skal være udtømte.

DI skal opfordre til, at formuleringerne herom opløses, så virksomhedernes undersøgelsespligt bliver proportional og rimelig – og kommer til at hænge bedre sammen med den nye oplysningspligt for ejerne.

§ 58 a, stk. 5 – opbevaring af dokumentation

"Stk. 5. Selskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget."

Lovbemærkningerne:

"Efter det foreslåede stk. 5, 1. pkt., skal den senest registrerede ledelse, hvis selskabet ophører, sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen."

Lovbemærkningerne forekommer at vedrøre den situation, hvor *selskabet* ophører, hvorimod lovteksten handler om den mere generelle situation, hvor *det reelle ejerskab* ophører. Hvis der i forbindelse med et selskabs ophør er tiltænkt at være en pligt for den senest registrerede ledelse til i fem år at opbevare dokumentation for selskabets undersøgelser om de reelle ejere, kunne det af hensyn til retlig klarhed overvejes at skrive dette direkte i loven. Lovbemærkningerne bør endvidere uddybe, hvordan man som tidligere ledelsesmedlem i praksis kan eller skal opbevare denne dokumentation, som jo typisk vil indeholde persondata omfattet af GDPR-reglerne.

§ 58 c, stk. 1 – oplysningspligt over for personer og virksomheder omfattet af KYC

Lovteksten bør præcisere, at oplysningspligten gælder "efter anmodning", som det bl.a. fremgår klart af lovbemærkningerne.

§ 225, stk. 1, nr. 3 – tvangsopløsning ved mangelfuld registrering af legale ejere

Lovbemærkningerne:

"Efter bestemmelsen er det således fortsat muligt at sende et kapitalselskab til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis selskabet intet har registreret om dets legale ejere, dvs. at ingen legale ejere er registreret i henhold til selskabslovens § 58."

Sidste led i ovennævnte lovbemærkning bør slettes, da den ikke er i overensstemmelse med lovtæksten og derfor bidrager til uklarhed. Hvis et selskab ikke har nogen legale ejere, der besidder kapitalandele over 5 pct., skal selskabet registrere dette, jf. § 58.

§ 225, stk. 1, nr. 4 – tvangsopløsning ved mangelfulde registreringer om reelle ejere

Det rejser retssikkerhedsmæssige betænkeligheder at udvide adgangen til tvangsopløsning til tilfælde, der ikke beror på et objektivt konstaterbart grundlag. Samtlige eksisterende tvangsopløsningsgrundlag er objektivt konstaterbare: der er ikke indsendt årsrapport rettidigt; der er ikke registreret en ledelse, der er ikke registreret en revisor, der er ikke foretaget noget som helst om reelle ejere, osv.

Derimod er det i mange situationer ikke åbenlyst, om der skal registreres en reel ejer, hvem det i givet fald skal være, og hvad der præcist skal registreres.

I lovbemærkningerne angives som begrundelse for den foreslåede nye tvangsopløsningsmulighed, at de indledende erfaringer med de registrerede oplysninger om reelle ejere viser, at registreringerne er mangelfulde. Omfanget, typen af mangler og de sandsynlige årsager bag de mangelfulde registreringer er ikke uddybet, og det er derfor svært at vurdere, om en tvangsopløsningstrussel er et proportionalt svar på udfordringerne. Ifølge DI's oplysninger, har mange virksomheder haft svært ved at forstå hvornår, hvem og hvordan man skal registrere reelle ejere, idet reglerne i mange tilfælde ikke er klare i forhold til de forskellige specifikke situationer, virksomhederne befinder sig i. Det forekommer derfor sandsynligt, at en ikke uvæsentlig del af de mangelfulde registreringer skyldes uklare regler og usikkerhed om, hvad der skal registreres.

Efter DI's opfattelse kan tvangsopløsning være et fornuftigt redskab i værktøjskassen for Erhvervsstyrelsen i de tilfælde, hvor der er en stærkt begrundet mistanke om urent trav og bevidste forsøg på at undgå korrekte registreringer om de reelle ejere. Oversendelse til tvangsopløsning bør derimod anvendes meget varsomt i tilfælde, hvor mangelfulde registreringer skyldes uklare regler og usikkerhed om, hvad der bør registreres.

Såfremt der indføres mulighed for oversendelse til tvangsopløsning alene på baggrund af, at en virksomheds registreringer om reelle ejere efter Erhvervsstyrelsens opfattelse ikke er præcise nok, eller beror på at Erhvervsstyrelsen har en anden lovfortolkning af, hvad der bør være registreret, end virksomheden, bør der medfølge retssikkerhedsmæssige garantier til sikring af virksomhedens retsstilling. Det er der efter DI's opfattelse ikke i tilstrækkeligt omfang i det nuværende udkast.

Hverken Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende virksomheden til tvangsopløsning eller den frist, virksomheden gives til at berigtige en mangelfuld registrering, kan efter forslaget indbringes for Erhvervsankenævnet. En sådan manglende adgang til administrativ rekurs er uden betænkeligheder for de eksisterende

tvangsopløsningsmuligheder, der beror på objektivt konstaterbare begivenheder, men det er betænkeligt, når der i afgørelsen indgår et fortolkningsskøn i forhold til uklare regler.

Tilsvarende er de indbyggede retssikkerhedsgarantier i den nuværende tvangsopløsningsprocedure utilstrækkelige, når der er tale om sådanne skøn.

Muligheden for at kunne blive genoptaget er ikke i sig selv en tilstrækkelig retssikkerhedsgaranti, både fordi det ikke altid er muligt at blive genoptaget, og fordi selve det at blive oversendt til tvangsopløsning i skifteretten kan påføre selskabet skade.

Fastsættelsen af en frist til berigtigelse af registreringen, forinden virksomheden sendes til tvangsopløsning, kan være en effektiv retssikkerhedsgaranti, men det forudsætter, at fristfastsættelsen tager behørigt hensyn til, om det forhold, som Erhvervsstyrelsen pålægger selskabet at berigtige, er tilstrækkeligt oplyst til, at selskabet uden videre kan foretage den berigtigende registrering, eller om selskabet forinden er nødt til at foretage undersøgelser af forholdet. Forslagets lovbemærkninger lægger ikke op til, at der skal tages særligt hensyn hertil. Tværtimod fremgår det af bemærkningerne på s. 71, at det som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er forudsat, at der skal fastsættes en relativ kort frist for selskabet til at redegøre for ejerforholdene.

Det ville også medvirke til en vis øget retssikkerhed, hvis det i lovbemærkningerne gøres klart, at Erhvervsstyrelsen ikke automatisk skal sende selskaber til tvangsopløsning ved fristoverskrivelser, men skal foretage en konkret vurdering af, om oversendelse til tvangsopløsning er proportionalt, eller om der konkret bør tages et andet instrument i brug (f.eks. fristforlængelse, tvangsbøder eller politianmeldelse).

§ 225, stk. 1, nr. 5 – tvangsopløsning ved mangelfuld dokumentation

Afgørelsen af, om der er opbevaret tilstrækkelig eller mangelfuld dokumentation for registreringerne om reelle ejere, og for identifikationsforsøg heraf, er heller ikke en objektiv konstaterbar begivenhed. Samme retssikkerhedsmæssige betænkeligheder gør sig derfor gældende som beskrevet ovenfor under § 225, stk. 1, nr. 4.

Ændringer i lov om erhvervsdrivende fonde

Lovtekst og -bemærkninger bærer præg af, at der er kopieret fra de tilsvarende bestemmelser for selskaber. Registrering af reelle ejere i fonde er dog væsentligt anderledes, hvilket bør afspejles.

§ 21 a, stk. 2 – pligt for de reelle ejere til at give fonden oplysninger

"Fondens reelle ejere, jf. § 21 b, skal forsyne fonden med de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente efter stk. 1."

Det er uklart, hvornår bestemmelsen i praksis vil give mening i fonde, idet der i fonde – i modsætning til i selskaber – ikke synes at være behov for, at fonden indhenter oplysninger fra ejere eller andre til brug for vurderingen af, hvem der er reelle ejere, og hvilke rettigheder de har.

I fonde, der jo er selvejende, vil bestyrelsens medlemmer altid skulle registreres som reelle ejere. Derudover vil der i sjældne tilfælde være fonde, der skal registrere "særligt begunstigede personer" eller "den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer" som reelle ejere i fonden.¹ I begge tilfælde er det dog svært at se, hvornår de pågældende uddelingsmodtagere skulle være i besiddelse af relevante oplysninger om fondens uddelinger, som fondens bestyrelse ikke allerede har.

Umiddelbart forekommer bestemmelsen kun relevant i forhold til oplysninger om CPR-nr., adresseskift og lignende personlige oplysninger for eventuelle "særligt begunstigede personer", idet sådanne oplysninger allerede burde være tilgængelige i forhold til fondens bestyrelsesmedlemmer. Det ville være hjælpsomt, hvis lovbemærkningerne kunne omtale bestemmelsens forventede anvendelsesområde.

§ 21 a, stk. 4 – pligt til en årlig undersøgelse og fremlæggelse på årsregnskabsmøde

"Stk. 4. Fonden skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på fondens årsregnskabsmøde."

Denne bestemmelse forekommer også noget kunstig - og derfor unødvendigt administrativ byrdefuld - i forhold til fonde.

I fonde vil ændringer i de reelle ejerforhold i næsten samtlige tilfælde være direkte knyttet til ændringer i fondsbestyrelsens sammensætning, hvor der automatisk vil ske en opdatering af registreringerne om fondens reelle ejere, når ledelsesændringerne registreres i erhvervsfondsregistret.

I de få øvrige tilfælde vil ændringen af de reelle ejerforhold også forudsætte ændringer, der er direkte knyttet til beslutninger, der foretages i fondsbestyrelsen (beslutninger om konkrete uddelinger eller ændring af vedtægt).

Teoretisk kan man måske forestille sig, at en gruppe af begunstigede i en fond, der skal uddele betydelige midler til den pågældende gruppe, reduceres i en sådan grad (f.eks. på grund af dødsfald), at gruppen af begunstigede på et tidspunkt bør registreres som reel ejer sammen med bestyrelsen. Det er dog svært at se hvilket hensyn, der skulle begrunde, at fonden i sådanne tilfælde ikke ville kunne nøjes med at foretage denne vurdering, næste gang fonden skal foretage uddeling til gruppen – og vente med at foretage registreringen til dette tidspunkt.

I praksis forekommer det derfor ikke meningsfuldt at kræve, at fonde skal lave årlige eller flerårige undersøgelser af, hvem der er reelle ejere i fonden, ud over når der indtræffer begivenheder i fonden, hvor det er naturligt, at bestyrelsen samtidig vurderer, om der sker ændringer i de reelle ejerforhold. Bestemmelsen bør tilpasses fondes særlige forhold.

¹ Fra Erhvervsstyrelsens vejledning om reelle ejere: "Det afgøres efter en konkret vurdering af fondens bestyrelse, om en uddelingsberettiget person er særligt begunstiget af fonden. Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at der skal ganske meget til, for en person anses for at være en særligt begunstiget person og dermed skal registreres som reel ejer af fonden. Det forekommer sjældent i praksis, at en person har et retskrav på uddelinger [...]". "En gruppe af begunstigede personer, der skal registreres som reelle ejere, vil i praksis typisk være relevant i familiefonde, hvor descendenter efter fondens stifter har krav på uddelinger fra fonden, og hvor gruppen af uddelingsberettigede descendenter er så indkredset, at fondens bestyrelse reelt ikke har noget valg, end at uddele betydelige midler til de enkelte personer i gruppen."

§ 21 a, stk. 5 – pligt til opbevaring af dokumentation for oplysninger og forsøg

"Stk. 5. Fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget."

Lovbemærkningerne bør præcisere, hvilken dokumentationspligt bestemmelsens 1. pkt. i praksis medfører for fonde.

I langt de fleste tilfælde vil fonde kun skulle registrere bestyrelsens medlemmer som reelle ejere. Består dokumentationen i disse tilfælde af en opbevaring af beslutningsgrundlaget for udskiftningen, f.eks. et bestyrelsesreferat, hvis der er tale om selvsupplering, eller en meddelelse fra en udpegningsberettiget, hvis der er tale om udpegning?

I de få tilfælde, hvor "særligt begunstigede" eller en "gruppe af begunstigede" skal registreres som reelle ejere, vil dokumentationen da kunne bestå i en beskrivelse af bestyrelsens overvejelser om, hvorfor den mener, de pågældende bør registreres?

Det er uklart, hvilken relevans bestemmelsens 2. pkt. har i fonde. Umiddelbart forekommer der ikke som i selskaber at kunne opstå den situation, at en fond forsøger at identificere sine reelle ejere, men ikke er i stand til at gøre det (f.eks. hvor de reelle ejere ikke giver de nødvendige oplysninger).

Bestemmelsens 2. pkt. kunne eventuelt fortolkes således, at de mange fonde, der ikke har registreret "særligt begunstigede" eller en "gruppe af begunstigede" som reelle ejere, skal kunne dokumentere, hvordan bestyrelsen er kommet frem til denne konklusion. I givet fald bør det være tilstrækkeligt, at det f.eks. i bestyrelsesprotokollatet fra årsregnskabsmødet fremgår, at bestyrelsen har vurderet, at der hverken efter vedtægterne eller de faktiske uddelinger er konstateret "særligt begunstigede personer" eller "grupper af begunstigede", som udgør reelle ejere. I langt de fleste fonde vil det på grund af fondens vedtægter imidlertid aldrig kunne blive aktuelt at registrere andet end fondens bestyrelse som reelle ejere. I sådanne fonde ville det derfor blive en årlig tick-the-box øvelse uden noget reelt formål, hvis der gjaldt krav om dokumentation for, hvorfor der ikke er registreret "særligt begunstigede" eller en "gruppe af begunstigede". Et generelt krav om, at der skal "opbevares" en sådan dokumentation, forekommer derfor uhensigtsmæssigt.

Oversendelse til tvangsopløsning for manglende overholdelse af en uklar dokumentationspligt, som er svær at se en mening med, er åbenlyst problematisk.

DI opfordrer til, at bestemmelsens 2. pkt. slettes eller tilpasses fonde, så den giver mening, og så det er klart, hvad pligten består i.

Revisors pligt til at påse registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere i fonde

Fra lovbemærkningerne s. 106:

"Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret

oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i selskabets årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om selskabet har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om selskabet har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.”

Lovbemærkningerne forekommer at være kopieret fra det tilsvarende forslag i selskabsloven, men forekommer utilpasset til fonde. Når en registrering af nye bestyrelsesmedlemmer i fonden medfører en automatisk opdatering af registreringerne om fondens reelle ejere, vil der vel aldrig ”ikke være registreret reelle ejere” i en erhvervsdrivende fond.²

Når bestyrelsens undersøgelsespligt i forhold til identificering af fondens reelle ejere og kravene til opbevaring af dokumentation herfor samtidig er diffus, og revisors ansvar alligevel ikke er at kontrollere rigtigheden eller tilstrækkeligheden af oplysningerne/forsøgene, bliver det meget uklart, hvad revisors rolle og nytteværdi overhovedet er i denne sammenhæng (som begrundet at fonden skal betale revisor herfor).

DI opfordrer derfor til, at lovbemærkningerne tydeliggør revisors rolle specifikt i forhold til reelle ejere i erhvervsdrivende fonde.

DI står til rådighed, hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål eller ønskes uddybet.

Med venlig hilsen

Lars Frolov-Hammer
Seniorchefkonsulent

² Hvis der slet ikke er registreret en bestyrelse, vil Erhvervsstyrelsens it-systemet automatisk reagere herpå, og styrelsen vil allerede i dag kunne sende fonden til tvangsopløsning som følge heraf, jf. LEF § 115.

Reellejere

Fra: Jens Kasper Rasmussen <jkr@fida.dk>
Sendt: 18. januar 2019 16:09
Til: Reellejere
Cc: Kjeld Gosvig-Jensen; Anja Lamp Vrang
Emne: SV: Høring af udkast til lovforslag om ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv
Vedhæftede filer: SV: Høring - Udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

Til Erhvervsstyrelsen

Finans Danmark har modtaget forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love.

Lovforslaget har til formål at implementere de ændringer, der vedrører reglerne om reelle ejere, som følge af 5. hvidvaskdirektiv. Lovforslaget støtter desuden op om den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering.

Lovforslaget indeholder bl.a. forslag om:

- en pligt for ejerne til at give oplysninger om ejerforhold,
- en pligt til at undersøge, at oplysninger om reelle ejere er aktuelle,
- og en udvidelse af mulighederne for sanktion, som følge af manglende efterlevelse af reglerne om reelle ejere.

Fra Finans Danmarks side støtter vi overordnet lovforslaget. Øget transparens og kontrol i forhold til reelle ejere er således vigtige elementer i at styrke den eksisterende ramme for bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Vi henviser i øvrigt til vores bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), der har været sendt i høring samtidig med ovenstående lovforslag (høringssvaret er vedhæftet til orientering).

Jeg skal beklage den forsinkede fremsendelse.

Venlig hilsen

Jens Kasper Rasmussen
Seniorkonsulent
Mobil: 30 16 10 70
jkr@fida.dk

Finans Danmark
Amallegade 7
1256 København K
Danmark
Tlf.: 33 70 10 00
finansdanmark.dk

Fra: Reellejere <Reellejere@erst.dk>

Sendt: 17. december 2018 15:36

Til: samfund@advokat.dk; knud@agroskat.dk; ac@ac.dk; ae@ae.dk; po-te@atp.dk; star@star.dk; at@at.dk; ase@ase.dk; brs@brs.dk; bl@bl.dk; kontakt@bryggeriforeningen.dk; info@bryggeriforeningen.dk; BMF <bmf@fida.dk>; info@cfu-net.dk; info@cepos.dk; cevea@cevea.dk; jens.iuul.nielsen@coop.dk; cbs@cbs.dk; info@dakofo.dk; dvca@dvca.dk; kommunikation@nationalbanken.dk; info@shipowners.dk; d-r-c@d-r-c.dk; * Danmarks Skibskredit | Danmarks Skibskredit <danmarks@skibskredit.dk>; dst@dst.dk; da@da.dk; daf@shareholders.dk; info@danskbryggeri.dk; de@de.dk; export@dk-export.dk; info@danskenergi.dk; Dansk Erhverv <info@danskerhverv.dk>; in-fo@danskerhvervsfremme.dk; di@di.dk; lwh@di.dk; dirf@dirf.dk; in-fo@d-i-f.dk; info@dlbr.dk; metal@danskmetal.dk; dansk.standard@ds.dk; press@dsg.dk; dtl@dtl.eu; lhh@dtl.eu; mail@danskeadvokater.dk; service@danskeadvokater.dk; in-fo@danskeark.dk; info@danskemaritime.dk; regioner@regioner.dk; dt@datatilsynet.dk; John Wagner | De Samvirkende Købmænd <jw@dsk.dk>; dsk@dsk.dk; sekretaer@aktuarforening.dk; mikaelsjoberg@oestrelandsret.dk; dommer-foreningen@gmail.com; info@fondsmaeglerforening.dk; kon-takt@kooperationen.dk; dors@dors.dk; info@dieh.dk; in-fo@netvaerksprisen.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; DSBpost@dsb.dk; info@ejendomsforeningen.dk; info@ejendomsforeningen.dk; Lisa Carlsson | Ejendomsmæglerenes Landsorganisation <info@elo-maegler.dk>; sekretariat@ejerlederne.dk; ekf@ekf.dk; Central Postkasse <f@fida.dk>; Thomas Benjamin Johansen | Finans og Leasing <tbi@finansogleasing.dk>; post@finansforbundet.dk; mail@finansforeningen.dk; Central Postkasse <f@fida.dk>; FA <fa@fanet.dk>; cns@nasdaqomx.com; forbrugerom-budsmanden@kfst.dk; hoeringer@fbr.dk; kontakt@iia.dk; fri@frinet.dk; fdr@fdr.dk; sekretariat@fdr.dk; bestyrelsen@f-fb.dk; fp@forsikringogpension.dk; flan@ftf.dk; ftf@ftf.dk; info@fstyr.dk; gii@gii.dk; info@nanoq.gl; bss@au.dk; hk@hk.dk; handel.hovedstaden@hk.dk; hoering@horesta.dk; horesta@horesta.dk; hvr@hvr.dk; ibis@ibis.dk; lk@oxfamibis.dk; oxfamibis@oxfamibis.dk; info@ifb.dk; info@ifr.dk; ida@ida.dk; itd@itd.dk; info@ifb.dk; itb@itb.dk; itu@itu.dk; CG-Komite <CG-Komite@erst.dk>; kto@kto.dk; kk@kommunekredit.dk; KL <kl@kl.dk>; Henrik Mulvad | Kraka <kontakt@kraka.org>; ka@ka.dk; in-fo@krifa.dk; saj@kromannreumert.com; ku@ku.dk; info@lf.dk; in-fo@seges.dk; skat@seges.dk; mail@landdistrikterne.dk; Lone Ørjan Thimm | Landsdækkende banker <lt@ldb.dk>; lo@lo.dk; lederne@lederne.dk; hfa@ac.dk; Lokale Pengeinstitutter <sekretariatet@lopi.dk>; in-fo@ld.dk; bm@bm.dk; efkm@efkm.dk; Claus Hjort Frederiksen | Forsvarsministeriet <fmn@fmn.dk>; Martin Præstegaard | Finansministeriet <fm@fm.dk>; Ellen Trane Nørby | Sundhedsministeriet <sum@sum.dk>; ufm@ufm.dk; Udenrigsministeriet <um@um.dk>; uim@uim.dk; uvm@uvm.dk; Justitsministeriet <jm@jm.dk>; km@km.dk; kum@kum.dk; mfvn@mfvn.dk; skm@skm.dk; trm@trm.dk; oim@oim.dk; cns@nasdaqomx.com; oao@oao.dk; revisor-gruppen@revisorgruppen.dk; revisor@revisornaevnet.dk; rigsadvoka-ten@ankl.dk; riomfr@fo.stm.dk; info@rigsrevisionen.dk; ruc@ruc.dk; webteam@andelskassen.dk; myndighed@skat.dk; leo.holm@skat.dk; sao-ek@ankl.dk; Lars Løkke Rasmussen | Statsministeriet <stm@stm.dk>; sdu@sdu.dk; FP Let Byrder <Letbyrder@erst.dk>; post@teleindu.dk; vfl@vfl.dk; VP Securities A/S <vp@vp.dk>; poul.kjaer@aguilonius.com; aau@aau.dk; au@au.dk

Cc: Annette Norup Thomsen <AnnTho@erst.dk>

Emne: Høring af udkast til lovforslag om ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv

Kære høringsparter

Hermed sendes i høring udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv).

Det bemærkes, at Finanstilsynet samtidig udsender udkast til forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel

virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) i høring. Lovforslaget indeholder bl.a. forslag om indberetning af uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere og bestemmelser om reelle ejere af udenlandske truste og lignende juridiske arrangementer. Lovforslaget forventes ligeledes fremsat i februar 2019.

De to lovforslag har samlet til formål at implementere 5. hvidvaskdirektiv.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Frist for bemærkninger er **fredag den 18. januar 2019 kl. 12.00.**

Bemærkningerne bedes fremsendt til: reelleejere@erst.dk

Eventuelle spørgsmål kan rettes til specialkonsulent Anja Lamp Vrang, e-mail: anilam@erst.dk, tlf. 3529 1354, eller chefkonsulent Annette Norup Thomsen, e-mail: anntho@erst.dk, tlf. 3529 1353.

Eventuelle spørgsmål til lov om fonde og visse foreninger kan rettes til specialkonsulent Martha Nør Kjeldsen, Justitsministeriet, Formueretskontoret, e.mail: jm@jm.dk.

Med venlig hilsen

Anja Lamp Vrang
Specialkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Virksomhedsregulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000
Direkte: +45 35291354
E-mail: AniLam@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS MINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.

Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på [Virk](#).

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

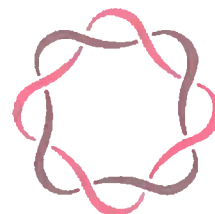
Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
c.c. ceb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk

Lovforslag om ændring af hvidvaskloven (gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

Resumé

Finans Danmark støtter overordnet lovforslaget til ændring af hvidvaskloven, der skal styrke den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Det er væsentligt for Finans Danmark, at der er stor tillid til det finansielle system. Vi støtter derfor også det politiske ønske om at gå videre end det 5. hvidvaskdirektiv og herunder nedlægge et forbud mod anvendelse af 500-eurosedlen, indføre en rapporteringsforpligtelse til bestyrelserne vedrørende advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering og styrke whistleblowerbeskyttelsen.

I forhold til lovforslagets bestemmelser vedrørende etablering af et bankkantoreregister er det vigtigt for Finans Danmark, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interessenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af registret. Det er i den forbindelse afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

FINANS
DANMARK

Høringssvar

12. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564904-685287-
v1
Kontakt Jens Kasper Rasmussen

Hørings svar til forslag om ændring af hvidvaskloven (gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

Finans Danmark har den 18. december 2018 modtaget udkast til forslag til ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven – HVL) og lov om finansiel virksomhed i høring. Vi takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet.

Lovforslaget gennemfører dele af 5. hvidvaskdirektiv samt den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering fra september 2018. Fra Finans Danmarks side støtter vi overordnet lovforslaget, der skal styrke den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Det er væsentligt for Finans Danmark, at der er stor tillid til det finansielle system. Vi støtter derfor også det politiske ønske om at gå videre end direktivet og herunder nedlægge et forbud mod anvendelse af 500-eurosedlen, indføre en rapporteringsforpligtelse til bestyrelserne vedrørende advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering og styrke whistleblowerbeskyttelsen.

I og med at det er et vigtigt og komplekst område, finder vi anledning til at bemærke, at det havde været ønskværdigt med en høringsperiode på mere end 4 uger. Dette skal også ses i lyset af, at høringsperioden er forløbet henover jul og nytår. Endvidere er det beklageligt, at Implementeringsrådet ikke i tide har haft mulighed for at komme med anbefalinger til Erhvervsministeriet vedrørende en effektiv implementering af det 5. hvidvaskdirektiv. Det er således i alles interesse, at der sikres en grundig behandling af de elementer, der med lovforslaget skal gennemføres.

I forlængelse heraf skal det også nævnes, at gennemgangen af de økonomiske og administrative konsekvenser ikke adresserer alle nye forpligtelser, der skal indføres med lovforslaget. Det gælder eksempelvis forpligtelserne i forhold til etablering af et nyt bankkontoregister samt indberetningsforpligtelsen i forhold til uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere. Begge forpligtelser der må formodes at kunne medføre ikke uvæsentlige byrder for erhvervslivet.

Som en generel bemærkning er lovforslaget endvidere flere steder præget af uklarhed. Som det følger af de nedenstående bemærkninger til de enkelte bestemmelser, forudsætter det foreliggende lovforslag derfor yderligere præciseringer og uddybninger. Dette vil kunne ske i forbindelse med det videre arbejde

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

med lovforslaget. Endvidere bør uklarhederne tages op i forbindelse med en gennemgang af den vejledning til HVL, som Finanstilsynet offentliggjorde i oktober 2018. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne takke for Finanstilsynets løbende inddragelse af interessenter i udarbejdelsen af vejledningen. For at sikre det mest effektive værn mod hvidvask og terrorfinansiering er det således vigtigt, at reguleringen og den dertilhørende vejledning er så operationel som mulig.

Som et særskilt fokusområde for Finans Danmark skal fremhæves lovforslagets bestemmelser vedrørende etablering af et bankkontoregister. For Finans Danmark er det vigtigt, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning, der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interessenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af den foreslåede § 30 a. Det er i den forbindelse afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Endelig støtter vi de foreslåede ændringer til bestemmelsen vedrørende listen over PEP-personer, hvormed oplysningerne på listen gøres mere ensartede. Efter vores vurdering sikres det hermed, at listen bliver et endnu mere effektivt redskab i praksis. Udfordringen i forhold til registreringen af en PEP-persons nærtstående eller nære samarbejdspartnere udestår dog stadig, da disse personer ikke fremgår af listen. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne indgå i en dialog om en løsning herpå.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 8

Reelle ejere i fonde ses ikke at være adresseret i den foreslåede definition i § 2, nr. 9, hvilket ville være hensigtsmæssigt.

Herudover henvises der ikke længere til, at bestyrelsen skal anses som den reelle ejer i en fond i den nye § 2, nr. 9. Af den gældende bestemmelse følger, at:

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

"Reel ejer: Den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder:

[...]

c) Den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust el.lign., der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder:

i) Bestyrelsen

[...]"

I forbindelse med den praktiske gennemførelse af kundekendingsprocedurer i henhold til hvidvasklovgivningen har det været yderst gavnligt, at man har haft mulighed for at kunne henvise direkte til ordlyden af HVL § 2, nr. 9, litra c, hvorefter at bestyrelsen skal anses som værende reel ejer i en fond. Når der med det stillede lovforslag foreslås en ændring af ordlyden af HVL § 2, nr. 9, litra c (hvorefter "bestyrelsen" ikke bliver specifikt nævnt som reel ejer i en fond), er der en potentiel risiko for, at processen med den praktiske gennemførelse af kundekendingsprocedurer besværliggøres i forhold til, hvad der gør sig gældende i dag.

For så vidt angår definitionen af reelle ejere i den foreslåede § 2, nr. 9, litra b følger det af bemærkningerne på s. 23 (sidste afsnit), at "*I henhold til definitionen på reelle ejere i artikel 3, stk. 6, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, der som udgangspunkt vedrører truste, skal fysiske personer i form af stiftere også betragtes som reelle ejere. Det må dog forudsættes, at den enkelte person har en eller anden form for kontrol, enten via ejerskabslignende beføjelser eller på anden måde, hvilket en dansk fonds stifter som udgangspunkt ikke har. Det gør sig imidlertid ikke gældende for foreninger omfattet af lov om fonde og foreninger, hvorfor stifter af disse foreninger skal registreres som reel ejer.*"

Den indsatte sætning vedrørende kontrol (markeret med understregning ovenfor) er dog ikke hensigtsmæssig og foreslås slettet. Det følger således ikke af definitionen af reelle ejere i trusts i den foreslåede § 2, nr. 9, litra b, at stifteren alene skal betragtes som reel ejer, hvis denne har en eller anden form for kontrol.

Endelig bør det som en generel bemærkning til definitionen af reelle ejere konsekvent fremgå af bemærkningerne til loven, at besiddelse af ejerandele eller kontrol over mere end 25 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed er en indikation og ikke en hovedregel for direkte eller indirekte reell ejerskab.

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287

v1

Til nr. 10

Nr. 13-19 er indsat to gange i lovforslaget, hvilket anlages ikke har været intentionen. Samlet set er der tale om enslydende indhold, men nummeringen er forskellig. Fx. bliver "formuegoder" i det første afsnit defineret i nr. 13, men i andet afsnit bliver "formuegoder" defineret i nr. 18.

Til nr. 12

Af bemærkningerne s. 61 følger det, at den person, der skal udpeges i medfør af § 7, stk. 2, skal være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Dette er ikke korrekt, idet det netop fremgår af § 7, stk. 2, at personen kan (og ikke skal) være medlem af den daglige ledelse.

Til nr. 15

I HVL § 10, nr. 1 tilføjes: "*herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere*".

Forslaget vil all andet lige medføre en øget forpligtelse i forhold til at foretage kundekendingsprocedurer. Det er i forlængelse heraf vigtigt, at det fremstår klart af bestemmelsen og bemærkningerne, hvornår man er forpligtet til at kontrollere oplysninger om reelle ejere. Begrebet "juridisk forpligtet" er meget bredt og kan give indtryk af, at hvis instituttet af kreditmæssige eller andre forretningsmæssige årsager har forpligtet sig til at opdatere informationer om ejeren, skal der foretages kundekendingsprocedurer. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen primært retter sig mod de tilfælde, hvor instituttet er "indberetter" til Erhvervsstyrelsen af ejerinformationer for virksomheden, f.eks. i sin egenskab af forvalter for en fondskunde. Teksten bør tilrettelægges, så dette tydeliggøres i selve bestemmelsen. Endvidere er henvisningen til "enhver relevant oplysning" også uklar, og generelt bør det i bemærkningerne uddybes, hvad der menes med de enkelte termer samt gives flere vejledende eksempler.

Det eksempel, som gives på s. 63 øverst i lovforslaget, angår lov om erhvervsdrivende fonde § 21 a, stk. 3. Der står i bemærkningerne, at fonden ifølge denne bestemmelse mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Eksemplet angår umiddelbart fondens forpligtelse og ikke de forpligtede i henhold til HVL. Det bør tydeligt uddybes, hvad der menes, og der bør gives konkrete og relevante eksempler på, hvornår pengeinstitutterne "i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden".

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 16

I HVL § 11, stk. 1, nr. 2 tilføjes: "Ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tilidstjenester, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder."

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget s. 64, at de former for eID, der ønskes anerkendt, skal anmeldes til Europa-Kommissionen, hvorefter de vil fremgå af en liste udstedt af Kommissionen. Betydningen heraf i forhold til, om de godkendte former for eID kan stå alene i forbindelse med gennemførelse af kundekendskabsprocedurer, fremgår dog ikke klart af bemærkningerne. Det gælder også i forhold til, om denne præcisering i lovtæksten har betydning for muligheden for at anvende NemID.

Til nr. 17

§ 11, stk. 1, nr. 3 omhandler i dag kunder, der er juridiske personer og forstås udvidet med trusts, fonde, selskaber eller tilsvarende juridisk arrangement. Trusts, fonde, selskaber eller tilsvarende juridisk arrangement er imidlertid allerede juridiske personer, så det er ikke klart, hvormed tilføjelsen ændrer i bestemmelsens retsvirkning. Såfremt der alene er tale om en præcisering (som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen), bør forslagets tekst ændres til "Er kunden en juridisk person, herunder en trust, fond, et selskab eller tilsvarende juridisk arrangement, skal der herunder gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge kundens ejer- og kontrolstruktur".

Af bemærkningerne til bestemmelsen følger endvidere, at "det skal derudover bemærkes, at den offentligt tilgængelige del af registeret over reelle ejere ikke indeholder oplysninger om den reelle ejers CPR-nr." For at effektivisere indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering vil det være hensigtsmæssigt, hvis der for de forpligtede enheder bliver skabt adgang til de reelle ejeres CPR-numre i registret.

Til nr. 18

I HVL § 11, stk. 1, nr. 3 tilføjes, at er den reelle ejer, en begunstiget af en trusts eller et tilsvarende juridisk arrangements formue, jf. § 2, litra b, iv, skal foranstaltninger nævnt i 1. pkt. træffes på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted eller på det tidspunkt, hvor modtageren udøver sin ret.

Bestemmelsen er i sin nuværende udformning uklar og vil give problemer i praksis. Det er for det første ikke muligt for personer og virksomheder omfattet af HVL at vide, hvornår udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret. Hvis en

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Trust er ejer af en kunde, er det dertil heller ikke sikkert, at kunden ved, hvornår udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret. For det andet er det i lovforslagets definitionsafsnit direkte anført, at begunstigede i trusts er reelle ejere. Det følger af loven, at der ved on-boarding skal gennemføres kundekendskabsprocedurer på reelle ejere. Den nye bestemmelse skaber derfor forvirring, og det bliver vanskeligere at argumentere for, at kunderne skal forsyne de forpligtede enheder med oplysninger om de begunstigede, hvis der i loven står, at det ikke er nødvendigt, før udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret.

For at skabe større fleksibilitet foreslås teksten ændret til følgende ordlyd: "...skal foranstaltninger nævnt i 1. pkt. træffes senest på det tidspunkt..." Foranstaltningerne bør således kunne foretages på et tidligere tidspunkt, f.eks. ved etablering af forretningsforbindelsen.

Derudover er det uklart, hvorfor bestemmelsen kun finder anvendelse for litra b, der kun gælder de udenlandske trusts og lignende arrangementer, og ikke litra c, der omfatter fonde og tilsvarende juridiske arrangementer.

I HVL § 11, stk. 1, nr. 3 tilføjes endvidere, at virksomheden skal opbevare oplysninger om de iværksatte foranstaltninger og om eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen. I lovbemærkningerne s. 67 står der, at bestemmelsen indebærer, at virksomheden skal notere og efterfølgende opbevare oplysninger om de foranstaltninger, den har iværksat for at identificere de reelle ejere, inden den betragter den daglige ledelse som reel ejer. Der er i forlængelse heraf behov for at tydeliggøre i lovteksten, at forpligtelsen kun indtræder, hvis man ender med at betragte den daglige ledelse som reel ejer.

Til nr. 19

Efter den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, skal der indhentes registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, når der etableres en forretningsforbindelse med koncernselskab eller en anden juridisk enhed eller en trust eller et lignende juridisk arrangement. Der gives i bemærkningerne til bestemmelsen ikke meget vejledning på, hvordan dette skal foregå i praksis. Det angivne eksempel på en overtrædelse af forpligtelsen angår desuden ikke manglende indhentelse af registreringsbevis, men derimod den generelle forpligtelse til at indhente og kontrollere en kundes identifikationsoplysninger.

Til nr. 20

Den nye indberetningspligt i medfør af den foreslåede § 15 a vil påføre de omfattede personer og virksomheder byrder, der må formodes ikke at være uvæ-

Høringssvar

18. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-
v1

senlige. I forlængelse heraf er det beklageligt, at lovforslaget ikke nærmere redegør for de administrative konsekvenser, der er forbundet med denne indberetningspligt.

Som en overordnet bemærkning er det vigtigt, at der udarbejdes en løsning, der gør indberetningen så nem og enkel som muligt at anvende i praksis. Der bør desuden vejledes om, hvordan de omfattede personer og virksomheder skal forholde sig i perioden, fra der er konstateret en uoverensstemmelse, og til resortmyndigheden har truffet en afgørelse i sagen.

Det følger af lovbemærkningerne, at bestemmelsen er udtryk for en implementering af 5. hvidvaskdirektiv. Lovteksten er dog ikke helt direkte i og med, at der er indsat et yderligere krav om, at den forpligtede enhed ikke kun skal indberette selve uoverensstemmelsen, men også "dokumentation herfor". Sidstnævnte følger ikke af direktivet, og § 15 a bør i forlængelse heraf ikke henvise til "dokumentation herfor".

Det bør endvidere præciseres, at formålet med den forpligtede enheds indhentelse af ejerskabsinformation ikke har som primært formål at kontrollere rigtigheden af de i registret registrerede oplysninger. Enheden har derfor ikke nødvendigvis pligt til at genindhente samtlige de registrerede oplysninger, men alene de informationer, der er relevante for at vurdere de reelle ejeres status og identitet. Endvidere bør det tydeliggøres, at det alene er materielle fejl, der skal indberettes, således at hvis den forpligtede enhed konstaterer sløfejl og lignende, kan den forpligtede enhed nøjes med at henlede kundens opmærksomhed herpå med henblik på, at kunden selv korrigerer informationerne i registret.

I henhold til lovteksten skal indberetning foretages "hurtigst muligt", mens der i bemærkningerne til bestemmelsen står både "hurtigst muligt", men også "uden ugrundet ophold". "Uden ugrundet ophold" betragtes som "straks", hvorfor det skaber forvirring, at der ikke konsekvent anvendes samme terminologi. Der skal endvidere gøres opmærksom på, at den angivne frist i praksis vil være meget kort.

Endelig fremgår det ikke tydeligt af lovforslaget, hvilken strafsanktionering en overtrædelse af bestemmelsen er pålagt.

I den nye § 15 a, stk. 2, indføres en indberetningsforpligtelse for myndighederne også. I modsætning til hvad der gælder for de private aktører, vil der være visse

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

undtagelser for myndighederne. For at sikre at de rigtige oplysninger er til rådighed, bør myndighederne underlægges samme forpligtelse som de private aktører.

Til nr. 21

Med forslaget til § 17, stk. 2, fastsættes skærpede krav til kundekendelsesprocedurer, når kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det er generelt uklart i den foreslåede bestemmelse, hvilke oplysninger der skal indhentes. Det bør endvidere præciseres, hvorvidt bestemmelsen alene gælder i de tilfælde, hvor kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikolande, eller om kravene udvides til at gælde alle højrisikokunder.

I forhold til § 17, stk. 2, nr. 1 bør det være tydeligere, hvilke yderligere oplysninger der skal indhentes særligt i forhold til reelle ejere. Der er tale om direktivtekst, men i og med at det drejer sig om personoplysninger, bør der sammenholdt med persondatareglerne være en klar lovhjemmel til indsamling af de pågældende oplysninger. Bemærkningerne giver dertil ikke megen vejledning i forhold til, hvilke yderligere oplysninger der sigtes til. I forlængelse heraf er det uklart, hvornår det vurderes, at man har indhentet tilstrækkelige oplysninger. Dertil er formålet med bestemmelsen ifølgende uklart, hvilket skal ses i lyset af, at man som forpligtet enhed efter HVL allerede i henhold til § 11, stk. 1, er forpligtet til at være betrygget i de reelle ejeres identitet. Hvis teksten reelt skal styrke den forpligtede enheds "betryggelse" af kundens identitet, foreslås teksten ændret således: "*Yderligere kontrol og dokumentation af de indhentede oplysninger om kunden og reelle ejere*".

I § 17, stk. 2, nr. 3 bør det være tydeligere, hvilke oplysninger der skal indhentes i forhold til midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue. Det er eksempelvis uklart, om der her henvises til oplysninger vedrørende kapitaltilførsel til kunden, eller om det skal forstås i en mere bred forstand.

I § 17, stk. 2, nr. 5 henvises der i forhold til godkendelse "ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelser". Bemærkningerne til bestemmelsen uddyber ikke, hvad der menes med fortsættelse. Uklarheden heri skal endvidere ses i lyset af, at man i § 18 vedrørende PEP-kunder taler om "videreførelse af forretningsforbindelser". Der er derfor behov for øget vejledning i bemærkningerne hertil, og herunder om den forskellige sprogbrug i § 17 og 18 er intenderet.

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

vi

Til nr. 22

I HVL § 17 indsættes et nyt stk. 3, som angiver mitigerende foranstaltninger ved transaktioner, der involverer højrisikolande ifølge Kommissionens liste.

I lovbemærkningerne s. 73 til stk. 3, nr. 1 står der, at "disse foranstaltninger blandt andet kan bestå i....", og det fremstilles derved, som om de listede foranstaltninger i bestemmelsen blot er forslag. Det er ikke i overensstemmelse med formuleringen i lovtæksten, jf. anvendelsen af ordet "skal" (og ikke "kan"). I og med at der i bestemmelsen er anvendt ordet "eller" (i slutningen af nr. 2) i opstillingen, er bestemmelsen formuleret således, at pengeinstitutterne kan nøjes med én af de tre nævnte foranstaltninger, men der skal være tale om en eller flere af netop disse tre. Der er behov for klarhed over lovtæksten i forhold til lovbemærkningerne.

Det bør endvidere uddybes, hvad der sigtes til med "supplerende elementer af skærpede kundekendingsprocedurer" i stk. 3, nr. 1, herunder hvordan det adskiller sig fra de skærpede kundekendingsprocedurer, som er opført i § 17, stk. 2. Dertil er det uklart, hvad der menes med "indberetningsmekanismer" og "systematisk indberetning af finansielle transaktioner" i stk. 3, nr. 2. Af lovbemærkningerne s. 73 følger, at man eksempelvis kan opsætte flere parametre, som dermed kan skærpe overvågningen. Det er uklart, om dette betyder, at stk. 3, nr. 2 alene omhandler de forpligtede enheders overvågningsforpligtelse. Dertil er det uklart, om indførelsen af de nævnte mekanismer og den systematiske indberetning skal ske internt i den forpligtede enhed, eller om det er rettet eksternt i forhold til indberetning til myndighederne. Hvis det er førstnævnte, vil "rapportering" være en mere velvalgt term end "indberetning".

Endelig kan det overvejes at anvende en anden og mere almindelig term end "mitigerende" (selvom det følger af direktivteksten), som fx risikobegrænsende.

Til nr. 23

Fra Finans Danmarks side støtter vi den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 7, hvorefter det præciseres, at de oplysninger, der skal fremgå af listen over PEP-personer, også skal omfatte fødselsdato og stillingsbetegnelse. Listens entydighed sikres hermed, og listen bliver dermed også et endnu mere effektivt redskab i praksis. Udfordringen i forhold til registreringen af en PEP-persons nærtstående eller nære samarbejdspartnere udestår dog stadig, da disse personer ikke fremgår af listen. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne indgå i en dialog om en løsning herpå.

Høringsvar

18. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-
vi

Til nr. 24

I HVL § 18 indsættes et nyt stk. 8, hvorved en international organisation, som er akkrediteret af Danmark, skal udarbejde en liste over hverv med PEP-status inden for organisationen. Denne liste skal sendes til Kommissionen. Det fremgår ikke tydeligt, om der vil blive taget højde for PEP-personer i disse internationale organisationer på den liste, som Finansiilsynet i dag udleder, eller om de forpligtede enheder både skal konsultere Finansiilsynets liste samt den liste, der sendes til Kommissionen. Det foreslås, at Finansiilsynet integrerer listen i henhold til det foreslåede stk. 8 i deres liste over PEP-personer.

Til nr. 25

I HVL § 19, stk. 1, præciseres det, at det kun er "korrespondentforbindelse, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut" (uden for EU), som er omfattet af bestemmelsen, se også lovbemærkningerne s. 76. Det bør tydeliggøres, om denne ændring reelt er udtryk for en væsentlig indsnævring af definitionen af korrespondentforbindelser og hermed anvendelsesområdet for bestemmelsen. Det er uklart, om der med betalinger kun menes reelle kommercielle betalinger, eller om værdipapirhandel også er omfattet. Efter vores forståelse bør værdipapirhandel, som foregår mellem parter på organiserede markedspladser og som "delivery versus payment", være undtaget anvendelsesområdet for korrespondenter.

Til nr. 27

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, vil virksomheder og personer omfattet af loven kunne overlade det til tredjemand at indhente og kontrollere oplysninger efter lovens § 11, stk. 1, nr. 1-4. Finans Danmark støtter en sådan mulighed for at overlade kontrolprocessen til tredjemand.

Til nr. 29

Teksten foreslås præciseret som følger: "Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der i forhold til den konkrete kunde 1) er komplekse,"

Til nr. 30

Det foreslås i § 25, stk. 2, at virksomheder og personer, hvor det er relevant, skal udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.

Af bemærkningerne til forslaget (s. 81) følger, at "kravet skal ses i sammenhæng med hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5 om overvågning og § 11, stk. 3, om, at overvågningen skal gennemføres på baggrund af en risikovurdering. I tilfælde, hvor

Høringsvar

18. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-
v1

en kundes transaktion eller aktivitet er fundet mistænkelig, men hvor den ikke har medført en underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, skal virksomheden eller personen på baggrund af risikoen vurdere, om der er behov for at gennemføre skærpet overvågning af kunden. Dette gælder tillige, hvor der er givet underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, og hvor det på denne baggrund vurderes relevant at skærpe overvågningen af kunden".

Ovenstående bemærkninger giver anledning til uklarhed i forhold til, hvornår der skal foretages underretning. Hvis der er tale om en mistænkelig transaktion, må udgangspunktet være, at der altid skal foretages en underretning, og det ville i forlængelse heraf have været mere klart, hvis bemærkningerne henviste til de tilfælde, "hvor en kundes transaktion eller aktivitet er fundet usædvanlig".

Samme uklarhed går igen i bemærkningerne s. 79, hvorefter "Der skal derfor alene foretages en undersøgelse i de tilfælde, hvor der er egentlig mistanke". Formålet må være – som det også fremgår af bemærkningerne først i samme afsnit på s. 79 – at undersøge det usædvanlige for at afklare, om det er mistænkeligt og derfor skal underrettes.

Forslaget og de beskrevne uklarheder i bemærkningerne er en udfordring, idet det i forvejen i praksis kan være svært at afgøre, hvornår der er mistanke eller blot er tale om noget atypisk. Det skal sammenholdes med kravet om, at der skal underrettes omgående, hvis der er en mistanke.

Til nr. 33

Efter den foreslåede § 30, stk. 3, skal de opbevarede oplysninger kunne videregives, når SØIK eller andre kompetente myndigheder henvender sig. Det adresseres ikke i bemærkningerne, men det må være formodningen, at bestemmelsen ikke tilsidesætter kravet om editionskendelser ved udlevering af oplysninger.

Til nr. 34

Med den foreslåede § 30 a, får erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om førelse af et centralt bankkontoregister. Bestemmelsen er en implementering af 5. hvidvaskdirektiv, hvorefter medlemslandene skal indføre centrale automatiske mekanismer, fx centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer.

Lovforslaget redegør ikke nærmere for, hvorfor man har valgt at indføre et centralt bankkontoregister fremfor et centralt elektronisk system for dataudtræk, der

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

ligeledes er en valgmulighed efter direktivet. Endvidere redegøres der ikke særskilt for de administrative byrder for erhvervslivet, der vil være forbundet med indrapportering til et sådant register.

For Finans Danmark er det vigtigt, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interessenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af den foreslåede § 30 a.

Det er afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Registret må ikke indebære en stor unødigt ressourcemæssig merbelastning, herunder til indretning af nye it-systemer og indberetningsløsninger. Sektoren foretager allerede i dag en omfattende indberetning af kontooplysninger mv. til skattemyndighederne. Registerløsningen skal derfor indrettes således, at det sikres, at myndighederne kan genanvende oplysningerne, og at sektoren ikke skal indberette samme informationer til flere forskellige myndigheder. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indlænkkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Til nr. 36-43

Finans Danmark støtter overordnet en styrkelse af whistleblowerbeskyttelsen. I og med at ændringerne i HVL på dette område ikke er rettet mod vores medlemmer, tillader vi os at henvise til det høringssvar, som vi vil afgive til de ændringer til whistleblowerbeskyttelsen, som følger af udkast til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, der også er i høring.

Som en specifik bemærkning bør det dog præciseres, om § 36, stk. 2 og 3, alene finder anvendelse for de anførte personer og virksomheder i stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og eller 11, og hermed har samme systematik som § 35, og virksomheder der er underlagt lov om finansiel virksomhed fortsat er reguleret efter denne og § 36 i HVL.

Høringssvar

18. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-665287-
v1

Til nr. 44

Det bør præciseres i forslaget til en ny § 36 a, at stk. 2, ligesom stk. 1, også kun gælder for virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1. Det bør desuden vurderes, hvorledes forslaget forholder sig til udenlandske filialer.

Til nr. 47

Udkastet til både § 46 a og 46 b synes alene at rette sig mod trusts. På baggrund af bemærkningerne til de to bestemmelser vil bestemmelserne dog også omfatte "lignende juridiske arrangementer". Dette bør skrives eksplicit overalt i lovtæksten, så der ikke er tvivl om, hvilke juridiske personer der er dækket af bestemmelsen.

I bemærkningerne til den foreslåede § 46 a anføres det, at:

"Forvalteren skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og forvalteren skal til enhver tid kunne dokumentere over for blandt andet SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede § 46 b, stk. 8. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at forvalteren skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes urimeligt og uhensigtsmæssigt, at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for forvalteren, da forvalteren i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres hvad forvalteren har foretaget sig og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere".

Der gælder hermed en mindre vidtgående forpligtelse for forvalteren sammenlignet med de forpligtelser, der påhviler personer og virksomheder omfattet af HVL. Personer og virksomheder omfattet af HVL skal i medfør af loven altid identificere reelle ejere, og der er ingen undtagelse herfor. Det medfører i sidste ende, at personer og virksomheder omfattet af loven skal nægte at etablere eller udvikle et kundeforhold, hvis en kundes reelle ejere ikke kan identificeres. Forvalteren af en trust må være nærmere end personer og virksomheder omfattet af HVL i forhold til at kunne identificere alle trustens reelle ejere. Denne uoverensstemmelse i forpligtelserne i forhold til at identificere reelle ejere er uhensigtsmæssig.

Endvidere følger det af bemærkningerne til § 46 a, at EU-medlemslandene i henhold til 5. hvidskadedirektiv kan undtage alle eller dele af oplysningerne om en reel ejers ejerskab i ekstraordinære situationer, som ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig.

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Det følger af lovforslaget, at: "som led i gennemførelsen heraf foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse."

Adgangen til at undtage oplysninger om reelle ejere kan selvfølgelig være fuldt berettiget af hensyn til den reelle ejers sikkerhed. Der skal dog blot gøres opmærksom på, at de personer og virksomheder, der efter HVL er forpligtet til at identificere reelle ejere, i høj grad er afhængig af muligheden for at søge oplysninger i registret over reelle ejere. Muligheden for at undtage oplysninger bør derfor reserveres til helt særlige tilfælde.

For så vidt angår den foreslåede § 46 d, fremstår særligt stk. 1, uklar. Det er ikke tydeligt, i hvilke specifikke tilfælde der ikke må foretages registrering. Der gives ikke vejledning i bemærkningerne til, hvad der skal forstås ved "det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelserne i denne lov".

Endelig skal det som en generel bemærkning til hele § 1 nævnes, at lovforslaget flere steder anvender juridisk enhed som betegnelse. Det bør overvejes, om man ikke i stedet bør anvende "juridisk person", der i modsætning til "juridisk enhed" er den almindelige term i dansk ret.

§ 3

Finans Danmark støtter, at ikrafttrædelsestidspunkterne for lovforslagets dele, der vedrører gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv, følger implementeringsfristerne i direktivet.

Det fremgår ikke klart af bestemmelsen, hvornår bestemmelserne vedrørende styrkelsen af whistleblowerbeskyttelsen træder i kraft.

Med venlig hilsen

Jens Kasper Rasmussen

Direkte: 30161070

Mail: jkr@fida.dk

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

vi

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Torveporten 2, 4. sal
DK-2500 Valby
Telefon: +45 27 36 90 19
E-mail: post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

17. januar 2019

Sendes til reellejere@erst.dk

Vedr. Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

Tak for det fremsendte lovforslag. Finans og Leasing har følgende bemærkninger:

2.1. Ejeres pligt til at give oplysning om deres ejerskab

"Herudover foreslås, at der indføres en pligt for de omfattede virksomheder, fonde og foreninger til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendelsesprocedurer. For de omfattede virksomheder medfører det ud over oplysninger om deres reelle ejere også oplysninger om deres ejer- og kontrolstruktur. For fonde m.v., der ikke har ejere i traditionel forstand, omfatter pligten oplysninger om deres reelle ejere."

Kommentar: Finans og Leasing bakker op om bestemmelsen, da det i mange tilfælde har været problematisk at få kunder til at udlevere oplysninger fra personer (herunder særligt CPR.nr fra "reelle ejere" eller "daglige ledere") til brug for KYC iht. hvidvaskloven.

Finans og Leasing bemærker dog, at det ikke kun er private virksomheder, det er relevant at pålægge en pligt til at udlevere oplysninger om reelle ejere/daglige ledelse til brug for virksomheder, der skal foretage KYC iht. hvidvaskloven. Det er således også relevant at offentlige myndigheder pålægges en pligt til at udlevere oplysninger om sin "daglige ledelse" idet der skal foretages KYC på disse personer inden et kundeforhold til finansiell institution kan oprettes iht. hvidvaskloven.

Her kan nævnes som eksempel at offentlige myndigheder såsom styrelser, ministerier men også børnehaver mv. kan indgå aftale om f.eks. at lease biler eller udstyr. I så tilfælde skal den finansielle institution (leasingselskabet) foretage KYC på den "daglige ledelse" (i mangel af en reel ejere i offentlige myndigheder), jf. hvidvaskloven.

Finanstilsynet tager i sin vejledning s. 64 nogenlunde stilling til hvilke personer/stillinger, der betragtes som "daglige" leder i forskellige typer offentlige virksomheder. Disse personer/stillingstyper (eller den offentlige myndighed hvori de er ansat) bør pålægges pligt til at give oplysninger i konkrete sager til finansielle institutioner, der skal foretage KYC iht. hvidvaskloven.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Ovenstående skal dog ikke betragtes som en opfordring til at de nævnte personer skal registreres i Erhvervsstyrelsens ejerregister (der jo kun dækker ejere/daglig ledelse i private virksomheder), men den pligt der foreslås pålagt private virksomheder til at medvirke til KYC bør også pålægges offentlige myndigheder (herunder evt. de personer der er "daglige ledere" i pågældende institutioner).

Generel bemærkning ift. forskel på Erhvervsstyrelsens og Finanstilsynets fortolkninger af reelle ejere/daglige leder i foreninger:

De to vejledninger fra hhv. Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet synes at være i strid med hinanden ift. hvem der skal registreres som reel ejer/daglig ledelse i en forening:

Finanstilsynets vejledning lader det være op til en konkret vurdering om det er "bestyrelsen eller direktion" hvorimod Erhvervsstyrelsen skriver det "altid er bestyrelsen".

I Erhvervsstyrelsens IT-system kan kun registreres bestyrelsen - der gives således ikke plads til at registrere en direktør, hvis en konkret vurdering skulle kunne komme frem til at direktøren er rette "daglige leder".

Se Finanstilsynets vejledning:

<https://www.finanstilsynet.dk/~media/Tilsyn/hvidvask/Vejledning-til-hvidvaskloven-oktober-2018.pdf?la=da>

Finanstilsynets vejledning s. 65: " Som udgangspunkt skal virksomheden finde ud af, om der er en eller flere personer, der ejer eller kontrollerer foreningen i overensstemmelse med definitionen af reelle ejere. Er der ingen personer, der kan identificeres, skal den daglige ledelse betragtes som reelle ejere. I foreninger vil det ofte **enten være foreningens bestyrelse eller direktionen**, hvis foreningen har en sådan, der vil udgøre foreningens daglige ledelse, og som dermed skal betragtes som reelle ejere. Det er dog en konkret vurdering af den enkelte forening og dennes forhold."

Se: Erhvervsstyrelsens vejledning:

https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/vejledning_om_reelle_ejere.pdf s. 29:

" 5.6.1. Visse foreninger

Forpligtelsen til at registrere reelle ejere gælder også for de foreninger, der er omfattet af fondslovens kapitel 13. Dette gælder således for arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til, samt foreninger, hvis midler hovedsageligt består af bidrag fra de i ovenfor nævnte foreninger, såfremt foreningen har som et formål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til.

Det er alene de foreninger, hvis aktiver overstiger 250.000 kr., der er forpligtet til at registrere reelle ejere.

Disse foreninger har typisk væsentlige lighedstræk med de fonde, som er omfattet af fondsloven. Definitionen på reelle ejere i disse foreninger svarer derfor til fondene, hvor det er fastsat, at **bestyrelsen altid er reelle ejere** samt særligt begunstigede personer eller såfremt de enkelt-personer, der nyder godt af foreningens uddelinger, endnu ikke kendes af foreningen, den gruppe af personer, i hvis hovedinteresse foreningen er oprettet eller fungerer.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Herudover følger det af definitionen på reelle ejere for disse foreninger, at også stiftere skal betragtes som reelle ejere. I modsætning til en stifter af en fond, vil stifter af en forening ikke være afskåret fra at have ejerbeføjelser over foreningens midler.

Reelle ejere af sådanne foreninger kan – foruden bestyrelsen – være andre medlemmer af foreningen, der har ejerbeføjelser i forhold til foreningen, herunder hvis medlemmets interesser varetages i særlig grad.

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.5.”

Erhvervsstyrelsen
Att: Anja Lamp Vrang
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sendt pr. mail den 18. januar 2019 til reelleejere@erst.dk

Høringssvar på forslag til lov om ændring af selskabsloven m.fl.

Forsikring & Pension takker for muligheden for at afgive bemærkninger til forslag til lov om ændring af selskabsloven m.fl.

Generelle bemærkninger

Forsikring og Pension vil generelt bemærke, at de omfattede selskabers forpligtelser i medfør af 5. hvidvaskdirektiv er rent risikobaserede. Det betyder, at hvidvaskreglerne ikke skal administreres ens i alle typer af finansielle virksomheder. Det er derfor afgørende, at der tages højde for, at livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser tilhører et lavrisikoområde.

Konkrete bemærkninger

Forsikring og Pension har følgende bemærkning til lovforslaget.

I lovforslaget indføres der en pligt til, at virksomheder skal registrere CPR-nr. på de reelle ejere. I stedet for at indhente oplysninger direkte fra den reelle ejer bør det overvejes, om oplysningerne kunne kontrolleres direkte fra CVR-registeret. Dette ville være en administrativ forenkling og et mere sikkert udgangspunkt for at kontrollere oplysningerne.

Med venlig hilsen

Marie Riber Granborg

18.01.2019

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Marie Riber Granborg
Konsulent, cand.jur
Dir. 41 91 90 96
mrg@forsikringogpension.dk

Vores ref. MRG
Sagsnr. GES-2018-00493
DokID 375474

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Att.: Specialkonsulent Anja Lamp Vrang
Pr. e-mail: reelleejere@erst.dk

18. januar 2019

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

Tak for muligheden for at kommentere udkastet. Vi har koncentreret os om de foreslåede ændringer til selskabsloven i udkastets § 1, og nedennævnte paragraffer relaterer sig til selskabsloven.

§ 58 a, stk. 1 – reelle ejere

Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere. Det fremgår af lovbemærkningerne side 53, at "hvis en person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelen til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere."

Lovbemærkningerne bør præcisere, hvilke betingelser der skal opfyldes, for at en panthaver betragtes som en reel ejer. Er det allerede ved pantsætningen, eller skal der endvidere være en "udløsende faktor" før panthaver skal registreres som reel ejer? Vi antager, at det fx er ved brud på lånebetingelserne, hvor panthaver får mulighed for at bruge sin panteret, at panthaver skal registreres som reel ejer. Men gælder dette i alle tilfælde?

Praksis vedrørende reelle ejere og panthavere er jo normalt, at to betingelser skal være opfyldt, for at en panthaver betragtes som reel ejer: (1) panthaver skal have mulighed for at stemme på kapitalandelene (der skal være indtruffet en "udløsende faktor"), og (2) panthaver skal også have til hensigt at stemme på kapitalandelene, jf. Erhvervsstyrelsens vejledning om reelle ejere. I praksis er betingelse (2) ikke nødvendigvis opfyldt, selv om betingelse (1) er opfyldt.

§ 58 a, stk. 2 – ejeres oplysningspligt til selskabet

Efter den foreslåede § 58 a, stk. 2, skal enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet, forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforhol-

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. nr. 4183
Konto nr. 2500102295

det, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Side 2

Lovbemærkningerne side 32 præciserer, at pligten alene skal være "en pligt til at give de relevante oplysninger om ejerskabet, når virksomheden, fonden eller foreningen indhenter oplysninger om dets reelle ejere. Der er derimod ikke tale om, at ejerne pålægges en underretningspligt, som den der gælder for legale ejere af kapitalsekskaber, der skal underrette selskabet om betydelige kapitalposter."

Ordlyden i den foreslåede § 58 a, stk. 2, kan misforstås som en aktiv underretningspligt. Det, der fremgår af lovbemærkningerne, bør derfor mere tydeligt fremgå af selve lovtæksten.

§ 58 a, stk. 4 – ledelsens pligter

Efter den foreslåede § 58 a, stk. 4, skal selskabet mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor det centrale ledelsesorgan godkender årsrapporten.

Formuleringen "... det møde, hvor det centrale ledelsesorgan godkender årsrapporter" er efter vores opfattelse uheldig, idet det centrale ledelsesorgan ikke "godkender", men "aflægger" årsrapporten, jf. årsregnskabslovens kapitel 2. Det er generalforsamlingen, der "godkender" årsrapporten, jf. selskabslovens § 88, stk. 1, nr. 1.

§ 58 a, stk. 4 – revisors pligter

Vi antager, at den foreslåede § 58 a, stk. 4, ikke medfører ændringer i de forhold, revisor skal undersøge efter § 147, stk. 2:

"Revisor skal endvidere påse, om selskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at udarbejde forretningsorden og til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, og om reglerne om forelæggelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan."

Lovbemærkningerne side 61 omtaler, at revisor skal påse, at registreringen af reelle ejere er foretaget, og at selskabet opbevarer den nødvendige dokumentation. "Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at kontrollere registreringen..." Vi antager, at der ikke er en positiv pligt for selskabets valgte revisor til at påse, at resultatet af undersøgelsen fremlægges for det centrale ledelsesorgan. Hvis den foreslåede § 58 a, stk. 4,

indebærer en udvidelse af revisors pligter, bør dette præciseres i lovbemærkningerne.

Side 3

§ 58 c, stk. 1 – selskabers oplysningspligt

Vi synes, det er positivt, at det fremover kommer til at fremgå direkte af § 58 c, stk. 1, at der er pligt for selskabet til at videregive oplysninger om reelle ejere til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. Forhåbentlig medfører dette, at kundekendskabsproceduren i praksis i flere tilfælde kommer til at forløbe lidt mere gnidningsfrit og med færre drøftelser og behov for forklaringer mv.

§ 58 c, stk. 2 – Indberetninger til Erhvervsstyrelsen

§ 58c, stk. 2, vedrører styrelsens opfølgning på modtagne indretninger om uoverensstemmelser. Det fremgår af lovbemærkningerne side 36, at "Sagsbehandlingen af indberettede uoverensstemmelser indebærer, at der foretages en partshøring af selskabet eller den anden juridiske enhed, som indberetningen vedrører, og af vedkommende, som har foretaget indberetningen, med henblik på at sikre, at korrekte oplysninger om selskabets eller den juridiske enheds reelle ejere fremgår af Erhvervsstyrelsens register".

Vi foreslår, at lovbemærkningerne i den forbindelse præciserer, om den juridiske enhed, som indberetningen vedrører, bliver informeret om, hvem der har foretaget indberetningen.

§ 225, stk. 1 - tvangsopløsning

Udkastet indeholder væsentlige skærpselser, der indebærer, at Erhvervsstyrelsen fremover kan sende et selskab til tvangsopløsning ved skifteretten, hvis der efter Erhvervsstyrelsens opfattelse er fejl i de indberettede oplysninger, eller hvis virksomheden ikke kan dokumentere sine bestræbelser på at klarlægge virksomhedens ejer- og kontrolstruktur.

En tvangsopløsning kan virke som en uforholdsmæssigt voldsom reaktion – ikke mindst i tilfælde, hvor "det eneste" problem er, at selskabet ikke har opbevaret fornøden dokumentation vedrørende reelle ejere, jf. § 225, stk. 1, nr. 5.

Lovbemærkningerne side 74 beskriver, at styrelsen i praksis vil fastsætte en frist til at berigtige forholdene i disse situationer. Dette synes hensigtsmæssigt, da tvangsopløsning dels er et meget indgribende skridt og dels lægger beslag på tiden i landets skifteretter. Der synes i øvrigt ikke at være indregnet samfunds-

mæssige omkostninger hos skifteretterne og virksomhederne af denne administrative byrde.

Side 4

I lovbemærkningerne side 74 er endvidere anført: "Derudover vil det være udtryk for manglende dokumentation, hvis et selskab har registreret, at det ikke har reelle ejere eller ikke kan dokumentere, at det har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder for at identificere de reelle ejere. I dette tilfælde vil det ikke være tilstrækkeligt at notere, at den formodede reelle ejer ikke ønsker at give sig til kende, da selskabet skal forsøge at benytte alternative identifikationsmetoder til at bekræfte identiteten på den reelle ejer".

Det kan stille ledelsen i en meget vanskelig situation, da manglende informationer om den reelle ejer vil kunne medføre tvangsopløsning af selskabet. Vi anbefaler, at man i lovbemærkningerne anfører, hvilke alternative identifikationsmuligheder der forventes anvendt.

Hvis fx en amerikansk trust er den øverst kendte ejer i en koncern - og den danske virksomhed har sendt mail til trusten (og alle udenlandske virksomheder i ejerstrukturen over selskabet), men man ikke får svar fra trusten på, hvem der er den reelle ejer af trusten, har virksomheden så gjort tilstrækkeligt for at dokumentere sine reelle ejere? Eller hvilke yderligere handlinger kræves, for at alle rimelige identifikationsmuligheder anses for udtømt?

Meget lav vurdering af administrative byrder

Det fremgår side 46, at administrative byrder for erhvervslivet er vurderet til under 4 mio. kr. Med ca. 350.000 virksomheder er det kun 10 kr. pr. virksomhed. Da hver virksomhed årligt skal forholde sig til og dokumentere ejerforholdene, er det efter vores opfattelse vurderet meget lavt.

Adressen på reelle ejere kan holdes skjult

Selskabslovens § 18 og lov om Det Centrale Virksomhedsregister § 18 indeholder regler om, at adressen på blandt andre reelle ejere kan holdes skjult for offentligheden. Adressebeskyttelsen er omtalt i lovbemærkningerne side 66. Så vidt vi kan se, skal der ikke opfyldes særlige betingelser for at opnå adressebeskyttelsen. Spørgsmålet er, om dette er hensigtsmæssigt. Vores opfattelse er, at der bør være fuld åbenhed om ejer- og ledelsesforhold i selskaber med begrænset hæftelse, og især for udenlandske personer uden et CPR-nummer er det umiddelbart vanskeligt at se, hvilket legitime formål adressebeskyttelsen skal varetage.

I lyset af det store fokus, der er på at forhindre hvidvask og anden virksomhedskriminalitet, er det påfaldende, at personer med tilknytning til virksomheder uden videre kan opnå adressebeskyttelse. Det gælder, uanset om personen har et CPR-nummer eller ej. Vi opfordrer derfor erhvervsministeren til at genoverveje reglerne om adressebeskyttelse af reelle ejere.

Afsluttende bemærkninger

FSR – danske revisorer afgiver samtidig med dette høringssvar et høringssvar til Finanstilsynet om ændringer af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed. Vi henviser til de bemærkninger, vi har til Finanstilsynets høringssag, som også har relevans i relation til Erhvervsstyrelsens arbejde med ændring af hvidvasklovgivningen, herunder vores forslag om at indføre en obligatorisk hvidvaskundersøgelse i større pengeinstitutter.

Vi står naturligvis til rådighed, hvis der måtte være spørgsmål til vores kommentarer.

Med venlig hilsen

Jan Brødsgaard
fagkonsulent

Hørings svar: Mellemfolkeligt Samvirke ActionAid og Oxfam IBIS

Lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

Mellemfolkeligt Samvirke og Oxfam IBIS takker for muligheden for at afgive høringssvar på dette lovforslag.

Vi støtter behovet om at gennemføre de opstramninger i dansk lov, som det 5.hvidvaskdirektiv kræver. Ikke mindst forslaget om en styrkelse af oplysningspligten for reelle ejere, sammenholdt med det forhold, at det vil være de relevante myndigheder, der udøver kontrollen med registreringen, samt muligheden for tvangsopløsning af virksomheder er nødvendige tiltag. Vi støtter også op om behovet for større klarhed om registrering af trusts, da den eksisterende uklarhed har været uhensigtsmæssigt, trods den begrænsede udbredelse af trusts i Danmark.

Nedenfor gives en oversigt over de 9 anbefalinger, som vores høringssvar indeholder. I siderne derefter følger en mere fyldig beskrivelse af disse. Bemærk at anbefaling 9 ikke angår lovforslaget men derimod den globale indsats for åbenhed om reelle ejere. De 9 anbefalinger er:

ANBEFALING 1: Danmark bør gå videre end minimumsforpligtelserne i det 5.hvidvaskdirektiv

ANBEFALING 2: Personer der indsættes som reelle ejere bør give aktiv godkendelse

ANBEFALING 3: Navn, fødselsdato og –år, adresse og statsborgerskab bør som minimum fremgå for alle reelle ejere i det offentlige register

ANBEFALING 4: Fjern muligheden for automatisk adressebeskyttelse

ANBEFALING 5: Nedsæt ejergrænsen for registrering som reel ejer til 10% eller derunder

ANBEFALING 6: Ejerhistorikken i det offentlige register bør som minimum gå 10 år tilbage, og gerne længere

ANBEFALING 7: Ejer kæden bør fremgå af det offentlige register

ANBEFALING 8: Ejerregisteret bør gøres mere tilgængeligt for ikke-registrerede brugere

ANBEFALING 9: Brug EU-møde d.12.februar til at styrke indsatsen mod skattely og til at fremme åbenhed om reelle ejere som global standard

Indledning

Manglende gennemsigtighed over reelle ejere af virksomheder og andre juridiske enheder er et hovedelement i størstedelen af internationale sager om skatteunddragelse, hvidvaskning og storkorruption. Det har Financial Action Task Force (FATF) - verdens førende mellemstatslige institution i bekæmpelsen af hvidvask - for nylig dokumenteret i en stor undersøgelse af mere end 100 hvidvasksager.¹ Panama Papers viste på samme måde, hvordan opretholdelsen af skuffeselskaber med skjult ejerskab var et nøgleelement i de skatteunddragelsesstrategier, der blev brugt af Mossack Fonseca og andre aktører.²

Senest har Danske Banks hvidvaskskandale ligeledes centreret sig om brugen af komplekse selskabsstrukturer for at tilsløre de reelle ejere.³ De fleste af de skuffeselskaber, som blev anvendt i hvidvaskskandalen, var oprettet i skattely (Panama, Cypern, de Britiske Jomfruøer mv.), mens en meget stor andel var Britiske LLP'er, som er berygtede for at indgå i denne type sager. Men også danske kommanditselskaber var involveret. Danske Banks interne undersøgelse, udført af Bruun & Hjejle, påpegede således, at der blandt non-resident porteføljen i deres Estiske filial var 53 danske kommanditselskaber, hvoraf størstedelen havde samme direktør og adresse.⁴ Bruun & Hjejle fandt, at samtlige af de 53 kommanditselskaber havde været anvendt til mistænkelige transaktioner, samt at tre af kommanditselskaberne havde trådt til den såkaldte 'Russian laundromat' skandale.⁵ Whistleblower Howard Wilkinson fandt de danske K/S-selskaber så mistænkelige, at en af hans fire indberetninger om mistænkelige transaktioner netop angik disse selskaber. Som Wilkinson påpegede ved den offentlige høring på Christiansborg d. 19. november 2018.

For at bekæmpe dette problem har civilsamfundet i mere end et årti opfordret til at virksomheder, trusts og andre juridiske enheder skal registrere deres reelle ejere i offentligt tilgængelige registre. Et sådan registreringskrav trådte i kraft i Danmark i maj 2017. Dette fulgte med gennemførelsen af EU's 4.hvidvaskningsdirektiv. Som en af de få medlemsstater, besluttede den danske regering at gøre registret over retmæssige ejere offentligt tilgængeligt. Meget få lande har et offentligt register af denne slags, og den danske regering fortjener anerkendelse for at have taget et progressivt skridt i kampen mod hvidvask, skatteunddragelse og korruption. Som sagen om Danske Banks estiske filial minder os om, så kan pressen, whistleblowere og privatpersoner spille en absolut afgørende rolle i optrevlingen af store hvidvasksager. Det er blandt andet af denne grund, at det er så afgørende, at offentligheden og ikke kun myndighederne har adgang til brugbar information om virksomheders reelle ejere.

Desværre blev det offentlige danske ejer-register væsentligt svækket allerede i december 2017, hvor Folketinget med vedtagelsen af lovforslag L9 vedtog at

Skjult ejerskab er afgørende for hvidvask, korruption og skatteunddragelse

Danske Bank skandalen viser endnu engang at danske kommanditselskaber (K/S) er blevet misbrugt til mistænkelige transaktioner

Offentlighed omkring reelle ejere er afgørende

Offentlighed omkring reelle ejere blev væsentligt svækket i 2017 med L9

¹ <http://www.fatf-gafi.org/publications/methodsandtrends/documents/concealment-beneficial-ownership.html>

² <https://www.theguardian.com/world/commentisfree/2018/apr/03/public-registries-shell-panama-papers>

³ <https://www.berlingske.dk/virksomheder/hvidvaskede-milliarder-fossede-gennem-danske-banker>

⁴ S.35, <https://danskebank.com/-/media/danske-bank-com/file-cloud/2018/9/rapport-om-non-resident-portefoljen-i-danske-banks-estiske-filial-.la=da.pdf>

⁵ S.34-35, <https://danskebank.com/-/media/danske-bank-com/file-cloud/2018/9/rapport-om-non-resident-portefoljen-i-danske-banks-estiske-filial-.la=da.pdf>

både danske og udenlandske reelle ejere skulle kunne opnå adressebeskyttelse.⁶ Det var på forhånd forventet at mindst 20.000 personer ville gøre brug af adressebeskyttelse i CVR-registeret.⁷ I tilfælde hvor der gives adressebeskyttelse, fremgår der således kun et navn på den reelle ejer, hvilket i mange tilfælde ikke vil være tilstrækkeligt til entydigt at identificere personen. Desuden forkortede loven af december 2017 også det antal år, hvor den reelle ejer ville fremgå i registeret fra 10 år til 3 år efter et aktivt forhold til en virksomhed ophører.

Givet at en dansk bank netop har været genstand for det, der har været betegnet som verdens største hvidvaskskandale, mener vi i Mellemfolkeligt Samvirke og Oxfam IBIS, at der er behov for at overveje, hvordan vi bedst sikrer os imod lignende skandaler i fremtiden. Vi noterer os de mange politiske udmeldinger og aftaler, som støtter dette ønske og lægger op til, at Danmark bør gøre en ekstra indsats for at bekæmpe hvidvask. Vi ser det fremsatte lovforslag som en oplagt mulighed i den henseende. Vi undrer os derfor over, at lovforslaget blot følger minimumsforpligtelser i det 5. hvidvaskdirektiv og ikke søger en mere ambitiøs implementering.⁸

Fremfor at gå ind i samtlige ændringsforslag i lovforslaget vil vi i det følgende skitsere fem principper for et offentligt register over reelle ejere, der vil være et reelt værn mod hvidvask, skatteunddragelse og korrupsion. Ud fra disse principper vil vi komme med en række konkrete anbefalinger, som vi mener, kan styrke det nuværende lovforslag.

Fem principper og afledte anbefalinger for et effektivt offentligt register over reelle ejere

Vi mener, det offentlige register bør udformes ud fra følgende fem principper:

1. Høj datakvalitet

Analyser fra Storbritanniens ejerregister viser, at det er afgørende, at kvaliteten af data sikres. Der er således fundet mange eksempler på oplagte tastefejl (en reel ejer har eksempelvis opgivet sit fødselsår som 9988), men også eksempler, hvor falske ejere er meldt ind uden at det er blevet opfanget af de britiske myndigheder.⁹ Herhjemme har vi set flere sager, hvor det har været muligt at indsætte hjemløse og udlændinge som direktører for selskaber, uden at de var bekendte med det.¹⁰ Dette peger alt sammen på vigtigheden af, at data i ejerregisteret er underlagt kvalitetskontrol. Hvis det bliver for nemt at indtaste forkert information – hvad enten det er bevidst eller ej – så mindskes

ANBEFALING 1:
Danmark bør gå videre end minimumsforpligtelserne i det 5. hvidvaskdirektiv

Vi bør følge 5 principper for at opnå et effektivt offentligt register over reelle ejere

⁶ https://www.ft.dk/ripdf/samling/20171/lovforslag/l9/20171_l9_som_vedtaget.pdf

⁷ <https://tvc.dk/nyheder/2017/nyt-lovforslag-giver-virksomhedsdeltagere-bedre-mulighed-for-at-opnaa-adressebeskyttelse-i-det-centrale-virksomhedsregister-cvr/>

⁸ Det fremgår af s.50 af lovpakken, at der med lovforslaget ikke sker overimplementering af minimumsforpligtelserne i direktivet.

⁹ <https://www.globalwitness.org/ru/blog/what-does-uk-beneficial-ownership-data-show-us/>

¹⁰ <https://www.dr.dk/nyheder/webfeature/den-hjemlose-direktor>

anvendeligheden af registeret. I det danske register antages direktionsmedlemmerne at være de reelle ejere, i de tilfælde, hvor der ikke kan findes ejere, der lever op til den nuværende definition af reelle ejere. Derfor har en stor andel af de registrerede virksomheder i CVR-registeret da også enslydende legale og reelle ejere. **Anbefaling:** Personer som registreres som reelle ejere, skal aktivt godkende denne registrering, før Erhvervsstyrelsen godkender registreringen og ejerens identitet offentliggøres. Godkendelsen kan ske gennem SMS-verifikation som ved visa-kort betaling, gennem e-boks eller lignende. Formålet hermed er at bekæmpe identitetstyveri, samt at få valideret de indtastede data for at få rettet eventuelle datafejl.

ANBEFALING 2:
**Personer der
indsættes som reelle
ejere bør give aktiv
godkendelse**

2. Så mange oplysninger om den reelle ejer som muligt

Da Danmark indførte sit offentlige register over reelle ejere, var det kun et krav, at navn og adresse på de reelle ejere skulle fremgå. I L9 af december 2017 blev der desuden indført en mulighed for adressebeskyttelse, der gør, at der i tusindvis af tilfælde kun vil fremgå et navn som den eneste identificerbare oplysning om den reelle ejer. Denne situation er højst beklagelig, da det i mange tilfælde ikke vil være muligt at lave en entydig identifikation af den reelle ejer ud fra så begrænset information. Den nuværende situation, med kun navn og adresse som eneste offentlige tilgængelige information er ikke i overensstemmelse med det 5. hvidvaskdirektiv, hvis artikel 30 stk.5 siger (med vores fremhævelser understreget)¹¹:

"Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne om reelt ejerskab i alle tilfælde er tilgængelige for:

- a) kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger
- b) forpligtede enheder inden for rammene af kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med kapitel II
- c) ethvert medlem af offentligheden.

De personer, der er omhandlet i litra c), skal mindst have adgang til den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab, samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Medlemsstaterne kan under betingelser, som skal fastsættes i national ret, give adgang til supplerende oplysninger, der tillader identifikation af den reelle ejer. Disse supplerende oplysninger skal som minimum omfatte fødselsdato eller kontaktoplysninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne."

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at "det er... forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt

¹¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L0843&from=EN%20>

statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.”¹²

Anbefaling: Et effektivt register bør som minimum indeholde den reelle ejers fulde navn, fødselsdato og –år, adresse og statsborgerskab.

3. Så få smuthuller som muligt

For dem, der ønsker at *undgå* at fremgå af det offentlige register over reelle ejere, har de eksisterende regler en række smuthuller. De to vigtigste smuthuller gennemgås nedenfor under 3.A og 3.B:

3.A. Mulighed for adressebeskyttelse: L9 af december 2017 indførte mulighed for at få fritaget sin adresse fra det offentlige ejerregister ved at søge om navne- og adressebeskyttelse i CPR-registeret. Da alle har ret til at få adressebeskyttelse i CPR-registeret, vil det fremover blive utroligt nemt at få fjernet en central del af den information, som kan identificere den reelle ejer. Det er estimeret, at mindst 20.000 reelle vil gøre brug af denne mulighed, hvilket på afgørende vis vil svække det offentlige register.¹³ I bemærkningerne til lovforslaget forslås det, at bopælsland stadig vil skulle fremgå af det offentlige register, selv ved adressebeskyttelse, da dette er et minimumskrav i det 5.hvidvaskdirektiv. Efter vores opfattelse retter dette dog ikke tilstrækkeligt op for det store smuthul, som L9 fik indført. Vi gør opmærksom på, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at *”Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.”*¹⁴ Efter vores vurdering vil en sådan mekanisme med en konkret vurdering dække det legitime behov, som nogle ganske få personer måtte have for at få fritaget information for offentliggørelse. Samtidig vil det fjerne den uhensigtsmæssige situation, at alle gennem en simpel ansøgning automatisk kan få fjernet adresseinformation fra det offentlige register. Det kan oplyses, at registeret over reelle ejere i Storbritannien allerede har en mulighed for at blive fritaget for offentliggørelse ved særlige sikkerhedsmæssige hensyn, og at ca. 30 personer havde opnået en sådan fritagelse gennem ansøgning i 2016.¹⁵ Det er illustrativt, at kun ca. 30 personer i hele Storbritannien kunne dokumentere et legitimt behov for fritagelse for offentliggørelse, mens det som nævnt er forventet, at mindst 20.000

ANBEFALING 3:

Navn, fødselsdato og –år, adresse og statsborgerskab bør som minimum fremgå for alle reelle ejere i det offentlige register

¹² S.66 i lovforslaget.

¹³ <https://tvc.dk/nyheder/2017/nyt-lovforslag-giver-virksomhedsdeltagere-bedre-mulighed-for-at-opnaa-adressebeskyttelse-i-det-centrale-virksomhedsregister-cvr/>

¹⁴ S.66 af lovforslaget.

¹⁵ <https://www.globalwitness.org/ru/blog/what-does-uk-beneficial-ownership-data-show-us/>

personer vil opnå fritagelse i det danske register gennem den automatiske opnåelse af adressebeskyttelse som L9 indeholder.

Anbefaling: Muligheden for automatisk adressebeskyttelse gennem ansøgning i CPR-registeret (som gennemført i L9) bør fjernes, da det udgør et u hensigtsmæssigt smuthul for dem, der ønsker at sløre deres identitet. Den nye ordning om undtagelsesvis at få fritaget informationer for offentliggørelse gennem en konkret vurdering, som lovforslaget forslår, må forventes at dække behovet for de der har et legitimt behov for privatliv.

3.B. Ejergænse på 25%: Kun personer med en ejerandel på mere end 25% skal i dag registreres som reelle ejere.¹⁶ Det gør det overordentligt nemt, at undgå at skulle registrere sig. EU Kommissionens forslag til det 5.hvidvaskningsdirektiv indeholdt et forslag om, at juridiske enheder, der er særligt udsatte for hvidvask og skatteunddragelse, burde registrere ejere med en andel ned til 10% som reelle ejere.¹⁷ Europa Parlamentet anbefalede ligeledes at indføre en 10% ejergænse for alle juridiske enheder. I sidste ende kunne EU Rådet dog ikke blive enige om en lavere ejergænse end de 25%. Det betyder dog ikke, at Danmark ikke kan vælge at sætte en lavere ejergænse.

Anbefaling: Personer med en ejerandel til og med 10% bør registreres som reelle ejere. Det bør gælde generelt, men i særlig grad for Kommanditselskaber, IVS-selskaber og andre juridiske enheder, som jævnligt har indgået i svig- og svindelsager.¹⁸

4. Så brugbar information som muligt

Vi anbefaler, at lovforslaget styrker den offentliggjorte information på to væsentlige områder således, at informationen i højere grad kan bruges til at styrke indsatsen med hvidvask, skatteunddragelse mv.:

4.A. Ejerhistorik: Med L9 fra december 2017 nedsatte man perioden for, hvor lang tid tidligere ejere af juridiske enheder fremgår i det offentlige register, fra ti til tre år. Vi bemærker, at det fremsatte lovforslag fastholder denne drastiske reduktion, som forringer anvendeligheden af registeret. Vi minder om, at hovedparten af de mistænkelige transaktioner i Danske Bank sagen foregik i perioden 2013-14, men at sagen først fik offentlighedens opmærksomhed og blev undersøgt i 2018. Havde Danmark haft et krav om at registrere de reelle ejere af de 53 kommanditselskaber, som ifølge Danske Banks interne undersøgelse blev brugt til mistænkelige transaktioner, efter reglerne i nærværende forslag, ville journalister og andre i offentligheden ikke kunne have opnået adgang til denne information i 2018 (da der da var gået mere

ANBEFALING 4:

Fjern muligheden for automatisk adressebeskyttelse

ANBEFALING 5:

Nedsæt ejergænsen for registrering som reel ejer til 10% eller derunder

¹⁶ I Danmark er denne grænse ikke hård, da der bør foretages en konkret vurdering for at afgøre, hvor stor indflydelse personen har. I praksis gælder ejergænsen på 25% dog som udgangspunkt.

¹⁷ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/607260/EPRS_BRI\(2017\)607260_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/607260/EPRS_BRI(2017)607260_EN.pdf)

¹⁸ <https://www.fsr.dk/Nyheder%20og%20presse/Nyheder/2018-nyheder/IVSer%20er%20et%20kuldsejlet%20eksperiment> & <https://www.dr.dk/nyheder/penge/grafik-derfor-kan-danmark-bruges-som-skattely>

end tre år imellem de mistænkelige transaktioner og pressens og offentlighedens interesse i sagen). Desværre er det alt for ofte tilfældet, at denne type sager først afdækkes år efter de er foregået. Hvis journalister og andre skal kunne bruge det offentlige ejerregister i deres research, er det afgørende, at de kan slå op i registeret og finde informationer for mere end blot de seneste tre år.

Anbefaling: Lovforslaget bør tilbageføre forringelserne gennemført med L9 iff. antal år, som ejerhistorik over legale og reelle ejere offentliggøres. Som minimum bør denne information gå ti år tilbage, men gerne længere.

4.B: Ejerkæder: Med lovforslaget ændres der ikke på, at den ejerkæde der evt. er mellem den juridiske enhed i Danmark og den reelle ejer ikke fremgår i det offentlige register. Denne information vil ellers ofte være afgørende i afdækningen af hvidvasksager, hvor der jævnligt gøres brug af særdeles komplekse ejerkæder. For at kunne følge pengestrømmene er det nødvendigt at kende ejerkæden, og det bør derfor fremgå af registeret.

Anbefaling: Lovforslaget bør indeholde et krav om, at den fulde ejerkæde mellem den juridiske enhed og de reelle ejere kortlægges og gøres offentligt i ejerregisteret.

5. Så tilgængeligt som muligt

Det danske CVR-register er relativt tilgængeligt, da man ikke behøver at oprette sig som bruger for at søge. Selvom det er muligt at downloade søgeresultater i et åbent dataformat (Excel), er det kun muligt at gøre det for søgninger, der giver mindre end 8.000 resultater. For at få adgang til søgninger, der generer flere resultater, skal man oprettes som bruger. Erfaringer viser, at selv mindre begrænsninger kan forringe anvendelighed af åbne register drastisk.

Anbefaling: Det danske ejerregister (CVR) bør gøres mere tilgængeligt ved at fjerne begrænsninger i antal søgeresultater og datamængder, der kan downloades.

ANBEFALING 6:
Ejerhistorikken i det offentlige register bør som minimum gå 10 år tilbage, og gerne længere

ANBEFALING 7:
Ejerkæden bør fremgå af det offentlige register

ANBEFALING 8:
Ejerregisteret bør gøres mere tilgængeligt for ikke-registrerede brugere

Afsluttende kommentarer: Den globale indsats for åbenhed om reelle ejere

Det er afgørende, at Danmark ikke kun fokuserer på at styrke åbenheden om reelle ejere i Danmark. Regeringen bør derimod gøre en aktiv indsats for at fremme offentliggørelse af information om reelle ejere som en global standard. Vi hilser velkomment, at netop registrering af reelle ejere var en del af den store International Anti-Corruption Conference (IACC), som regeringen var medarrangør på i 2018. Vi ønsker at gøre opmærksom på, at der ganske snart kommer endnu en oplagt mulighed for at opfordre andre lande til at få

gennemført registrering af reelle ejere gennem EU's såkaldte sortliste.¹⁹ Listen har netop haft 1-års fødselsdag, og i den forbindelse skal den evalueres på et ECOFIN-møde d.12.februar. Op til mødet har det været diskuteret blandt EU medlemslande, om man burde indføre et ekstra vurderingskriterie i listen, således at jurisdiktioner, der ikke registrerer reelle ejere, risikerer at ende på sortlisten.²⁰ Vi anbefaler at regeringen bruger mødet d.12.februar til følgende tre ting²¹:

1. Kræv at EU's sortliste opdateres, så registrering af reelle ejere gøres til et krav for at undgå sortlistning.
2. Insister på en grundig og objektiv vurdering af de reformer, som verdens skattely har lovet for at komme af EU's sortliste. Skal vi hvidvask til livs, må skattelyene åbne op og indføre reelle forandringer. Det pres, som EU's sortliste har indført, må ikke forsvinde på baggrund af små og ubetydelige reformer.
3. Gør op med EU's egne skattely: Det har været rapporteret, at bl.a. skuffeselskaber i England og på Cypern har spillet en rolle i Danske Bank sagen. Skal vi hvidvask til livs, må der også lægges pres på de lande inden for EU som muliggør hvidvask og skatteunddragelse.

ANBEFALING 9:
Brug EU-mødet
d.12.februar til at
styrke indsatsen mod
skattely og til at
fremme åbenhed om
reelle ejere som global

Med venlig hilsen.

Hannah Brejnholt
Seniorrådgiver, Skattepolitik
Mellemfolkeligt Samvirke

Christian Hallum
Senior Skattespecialist
Oxfam IBIS

¹⁹ https://ec.europa.eu/taxation_customs/tax-common-eu-list_en

²⁰ <https://www.bna.com/eu-split-using-n73014481212/>

²¹ <https://www.berlingske.dk/kommentarer/brug-foedselsdagen-for-eus-skattelyliste-til-at-goere-op-med-hvidvask>

Erhvervsstyrelsen

17. januar 2019

reellejere@erst.dk

Høring af udkast til lovforslag om ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv

Ved e-mail af 19. december 2018 har Erhvervsstyrelsen bedt om Sø- og Handelsrettens udtalelse vedrørende ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv.

Det fremsendte lovforslag giver alene anledning til bemærkninger for så vidt angår estimeringen af de økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet Sø- og Handelsretten i det hele kan tilslutte sig de foreslåede ændringer.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser for det offentlige bemærker Sø- og Handelsretten, at muligheden for at kunne oversende virksomheder og fonde til tvangsopløsning ved skifteretten med lovforslaget udvides. Dette vil forventeligt betyde et merforbrug af personaleressourcer ved skifteretterne til behandlingen af tvangsopløsningsagerne.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lise Krüger Andersen', written over a horizontal line.

Lise Krüger Andersen

Juridisk chef

